

ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ

№ 33
(911)
17.08.2017

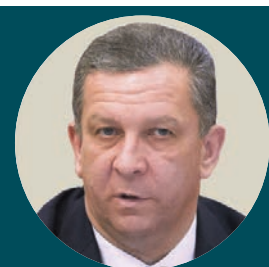
ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ:
«ПРОФСПІЛКИ
ПІДТРИМУЮТЬ КРОКИ
ЩОДО РОЗВИТКУ
ВІТЧИЗНЯНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ»

4

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

WWW.PSV.ORG.UA

ЗАКОНОПРОЕКТ
№ 6489 ЗАХИЩАЄ
«ТІНЬОВИКІВ»
ТОЖ НЕ МАЄ
ПРАВА НА
ІСНУВАННЯ

4

ПОЗБАВЛЕННЯ
ТРУДЯЩИХ
ВИНАГОРОДИ -
ЗЛОЧИН, ЗА ЯКИЙ
МАЮТЬ НЕСТИ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

5

ЛЕОНІД
САЧКОВ:
«ПРОФСПІЛКА -
ЦЕ МОЄ ЖИТТЯ!»

6

УКРАЇНІ - 26!

ЦЬОГОРІЧ, НА ВІДМІНУ ВІД МИНУЛОГО,
ЮВІЛЕЙНОГО, СВЯТКУВАННЯ БУДЕ НЕ ТАКИМ
МАСШТАБНИМ. ПРОТЕ РІК КРАЇНА ПРОЖИЛА
ЦІЛКОМ ГІДНО, ПОСТУПОВО ВИХОДЯЧИ З
ЕКОНОМІЧНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ КРИЗИ. «ПВ»
ПРОАНАЛІЗУВАЛИ ОСНОВНІ ДОСЯГНЕННЯ
УКРАЇНИ ЗА РІК ВІД ЮВІЛЕЮ.

8 - 9

ІСТОРІЯ

УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ 1917-1921 РОКІВ
І СТАНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО
ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ
(ІСТОРИЧНИЙ НАРИС)

10 - 11

ЧОРНА ЧИ БІЛА?

Верховна Рада України ухвалила за основу проєкт про пом'якшення системи штрафів для підприємців. На переконання експертів, це підштовхне роботодавців на влаштування співробітників неофіційно, а отже, спровокує подальшу тінізацію бізнесу. Чому підприємці вперто не бажають відбілювати зарплату? На це, вказують аналітики ринку, є кілька причин. Та спершу варто пояснити, які переваги має біла зарплата. Відповідно до діючого законодавства, під час прийому на роботу роботодавець має укласти із співробітником трудовий договір. Це означає узаконення відносин. Якщо договір укладено за всіма нормами, працівник має низку встановлених законом гарантій. Найголовніші – стабільна заробітна плата і регламентований робочий день. Перша позиція трудового договору зобов'язує роботодавця виплачувати співробітнику зарплату в повному обсязі, регулярно і в обумовлені терміни. На практиці це означає, що компанія не може «кинути» працівника через конфлікт з начальством чи з якоїсь іншої надуманої причини. А за порушення термінів виплати заробітної плати роботодавець буде нести адміністративну відповідальність. Передбачена й кримінальна відповідальність за безпідставну невідплату зароблених

грошей. І в цьому – перевага білої зарплати. Бо у випадку чорної зарплати компанія може наобіцяти гори переваг претенденту на посаду, оформити його на випробувальний термін, а потім відмовитись від його послуг і не заплатити обумовлену суму. А що на практиці означає регламентований робочий день? Роботодавець не має жодного права примусити співробітника працювати без вихідних, або 12 годин на добу. А тим більше, погрожувати звільненням. Співробітники мають чітко знати свої права і не піддаватись на всілякі хитрощі роботодавців. Останні дуже часто лякають своїх працівників штрафами за будь-яку провину. Так от, штрафи – це порушення трудового законодавства, за це передбачена дисциплінарна, адміністративна і навіть кримінальна відповідальність. Бажання тримати своїх співробітників у тісних шорах відтепер не діє. Варто лише самим співробітникам знати і вчасно відстоювати свої права. Найбільше нарікань, стверджують експерти, стосуються скорочень працівника. А той дуже мало знає, яку компенсацію може і повинен отримати. Законодавством передбачено, що при звільненні працівник має отримати зарплату за весь відпрацьований період. До того ж, якщо скорочують штат підприємства, працівникові повинні виплатити не менше місяч-

ного заробітку як грошову допомогу. Таку допомогу мають сплатити й у випадку, якщо співробітнику не підходять нові умови праці. Якщо ж його призивають на військову службу, грошова допомога виплачується в розмірі двох мінімальних заробітних плат. Експерти переконують, що більшість українців воліють отримувати білу зарплату. В усякому разі це демонструють результати досліджень. Більше половини працездатних громадян висловлюються за прозору заробітну плату без будь-яких конвертів. Лише 30% влаштовує чорна або сіра зарплата. Загалом, порівняно з минулим роком відсоток білих заробітних плат істотно збільшився. Говорити про цілковиту легалізацію виплат не доводиться, однак заперечувати поступальні і позитивні тенденції не варто. На ринку праці відбуваються зміни на краще. І це очевидно. Аналітики ринку праці здивовані появою законопроекту, завдяки якому в Україні поширяться неофіційне працевлаштування. Чимало експертів вважають, що в разі ухвалення закону це досить відчутно позначиться на економіці держави. А в Міністерстві соціальної політики уже заявили, що зростання заборгованості із заробітної плати пов'язане саме з тим, що роботодавці очікують на набрання сили нового закону.

ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ ВЕРШИН

продукти на українських ринках дорожчають останнім часом відчутно й стабільно. Поки покупці обурюються і скаржаться, виробники надають своє пояснення ситуації. Останні стверджують, що проблема не тільки в інфляції. Та зрештою, українці буквально «вегетаризували» свій раціон, адже м'ясні та молочні вироби далеко не всім по кишені. Тільки минулого місяця змінилася вартість 11 позицій у переліку 23 соціальних груп продуктів. За даними Державної служби статистики, подешевшали хіба що овочі, гречка та яйця. В Україні вартість продуктів харчування до кінця 2017 року вже сягне рівня європейських країн. Якщо проаналізувати, що в поточному році найбільше дорожчало, то побачимо, що це якраз ті продукти харчування, які значно відрізнялися за ціною від країн Прибалтики, Румунії, Угорщини та Польщі. А це передусім м'ясо та овочі. Ситуація аж надміру прозора. У виробників з'являється вибір – продати продукцію на внутрішньому або на зовнішньому ринку. Саме це, за словами експертів продуктового ринку, вплинуло на те, що українські ціни на продукти харчування зрівнялися з цінами в країнах Східної і Середньої Європи. За прогнозами аналітиків, м'ясо буде

ще дорожчати, бо в Україні воно поки дешевше, ніж у європейських країнах, а вирівнювання вітчизняних та європейських цін завершиться на початку 2018 року. От якби ще й українські зарплати наблизилась до європейських... Водночас президент Українського аналітичного центру Олександр Охріменко переконаний, що головною причиною різкого зростання цін на продукти харчування стало збільшення вдвічі з 1 січня 2017 року мінімальної зарплати. «Якщо ми говоримо про великі аграрні корпорації, то вони платять зарплату офіційно, відповідно, вони підвищили зарплату й відразу включили це підвищення в ціну. Тобто, якби не було такого різкого зростання «мінімалки», не було б і стрімкого подорожчання продуктів харчування», – вважає він. На його переконання, на подорожчання продуктів харчування вплинули вартість комунальних послуг, зокрема електрики, і тиск фіскальних органів на бізнес. Так чи інакше, початок сезону свіжих овочів та фруктів показав, що ціна на них вище, ніж у минулому році. А за прогнозами Асоціації торговельних мереж, наступні півроку нас очікує підвищення цін практично на всі товарні групи. Усе, як у Європі. Крім рівня доходів.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Олег ПЕНДЗИН, директор Економічного дискусійного клубу: «Скасування цінового регулювання насправді є доброю справою, коли одночасно з нею вводяться компенсаторні механізми, або продуктові субсидії, або безоплатна роздача продуктів, або введення соціальних магазинів. Вартість більшості соціальних продуктів зростає і зараз. Тільки за дві декади серпня вони додали в ціні 3%. Майже щодня повзе вгору ціна масла, рису, борошна і хліба».

Борис КУШНІРУК, голова експертно-аналітичної ради Українського аналітичного центру: «Слід розуміти, що ми орієнтуємось на зовнішні ринки. Жоден аграрій не продаватиме свою продукцію дешевше, ніж може продати на експорт. Таким чином, ціна на внутрішньому ринку дорівнюватиме експортній. Це вже стало фактично стандартною нормою. Наші внутрішні ціни на сировинні товари повністю прив'язані до цін на зовнішніх ринках».

Олексій ДОРОШЕНКО, директор Української асоціації торговельних мереж: «Очікується девальвація національної валюти. Буде зростання ціни і в гривні, й у доларах, бо певні продукти харчування у нас ще не досягли східноєвропейської ціни. Хоча щодо більшості продуктів ми вже підійшли до неї впритул, деякі навіть дорожчі, ніж у сусідніх країнах Європи. У першій половині 2018 року побачимо пік цін, а далі вийдемо на позначку, коли у випадку підвищення простіше імпортувати. Капусту – з Македонії, огірки, помідори – з Туреччини, моркву – з Польщі».

ВАКАНСІЙ БАГАТО,
ЯК НІКОЛИ

Барометр на ринку праці хитнувся у бік покращення. В усякому разі, про таке заявляють експерти. І хоча літо – традиційна пора відпусток, саме зараз починають шукати своє перше робоче місце випускники вишів, а студенти та старші школярі влаштовуються на сезонні роботи. Це торгівля, літні розважальні заклади та сільгоспроботи. Аналітики ринку праці стверджують, що кожен, хто хоче підзаробити, без 5-6 тис. грн на місяць точно не залишиться. «Профспілкові вісті» вирішили проаналізувати, що відбувається нині на вітчизняному ринку праці. Якими є останні тенденції? Набирають людей чи звільняють? Які зарплати пропонують, і чи впливає на процеси безвіз?

Фахівці провели свої дослідження і з'ясували, що майже третина працездатних громадян щорічно кардинально змінюють професію. Себто люди ризикують обирати абсолютно протилежну сферу діяльності. Насамперед обирають сфери, де можна і треба працювати руками. Майстер манікюру і кухар – найзатребуваніші професії, кажуть експерти. А ще додають, що нині на ринку праці катастрофічно бракує кваліфікованого персоналу серед робітничих спеціальностей. У центрах зайнятості, на сайтах з працевлаштування зазвичай шукають токарів, сантехніків, слюсарів тощо. Людям навіть пропонують заробітки набагато вище мінімальної зарплати.

Приміром, серед оголошень столичного центру зайнятості на початок серпня, співробітникам за вищевказаними спеціальностями роботодавці готові платити від 6 до 14 тис. грн.

Зарплатна вилка щодо українського ринку праці доволі розлога і залежить від комплексу чинників: від сфери діяльності підприємства і до обсягу функціональних обов'язків, котрі виконує спеціаліст. У регіонах середня заробітна плата нині коливається в межах 4-5 тис. грн, а у великих містах – 5-6 тис. грн на місяць. Загалом роботодавці пропонують більшу зарплату, ніж півроку тому. В середньому вона зросла на 8%. Це сталося з кількох причин. По-перше, через збільшення мінімальної зарплати, а по-друге, спрацювали штрафи через нелегальне працевлаштування. Робота поволі виходить з тіні. Це дає свої плоди. За даними оголошень на різних сайтах з працевлаштування, роботодавці шукають кваліфікованих автослюсарів і майстрів з виготовлення меблів. Їм готові платити від 8 до 20 тис. грн на місяць. Причому дехто навіть пропонує безкоштовне житло для жителів інших міст. Тільки за останні 2 роки попит на робітничі спеціальності зріс із 10,57 до 16%. Найбільшу кількість вакансій зафіксовано у сфері обслуговування. Неабиякий попит і на промисловців, фахівців на вакансії в таких сферах, як транспорт і автобізнес, логістика (склад), охорона і безпека, готельний бізнес і туризм, роздрібна торгівля, будівництво та архітектура, телекомунікації та зв'язок.

Центри зайнятості, консалтингові компанії пропонують претендентам можливість для перекваліфікації – незалежно від віку й умінь. Так, за державний рахунок люди, які перебувають на обліку в центрі зайнятості, можуть безкоштовно навчитися професії перукаря, бухгалтера, товарознавця, токаря, слюсаря і ще низці робітничих спеціальностей.

Однак чимало наших співвітчизників у пошуках високооплачуваної роботи готові або скоро будуть готові долати чималі відстані або й назавжди змінити місце проживання. До цього їх спонукає отримання безвізового режиму. Через відплив працівників за кордон вітчизняним роботодавцям незабаром доведеться шукати додаткові аргументи для мотивації своїх співробітників залишитися працювати на їхніх підприємствах, а отже, в країні. І це може бути як збільшення зарплати, так і гнучкий графік роботи, вагомий соціальний пакет, доброзичливий клімат у колективі, заохочення та премії тощо.

І насамкінець. Експерти зробили висновок, що нині роботодавці мало звертають увагу в резюме на графу про освіту, а точніше, на навчальний заклад, який закінчила людина.

КОМЕНТАР

Сергій МАРЧЕНКО, експерт із ринку праці:
«Українським роботодавцям дійсно не вистачає поки що людей, які працюють руками. Вони скаржаться, що не вистачає працівників саме робітничих професій. І наші дослідження говорять про те, що з людьми робітничих професій не так все райдужно, при тому, що кількість вакансій для таких професій постійно зростає. Якщо, наприклад, поглянути на структуру збільшення кількості вакансій на нашому сайті, то серед лідерів на першому місці – виробництво і виробничі спеціальності, на другому – будівництво, також у лідерах транспорт, логістика. В цих розділах публікуються переважно робітничі спеціальності. Вже другий рік поспіль ринок праці України показує непогану динаміку. Це насамперед стосується робітничих професій, зокрема виробництва. Можна сказати, що в містах ситуація стабілізувалася і йде на покращення. Однозначно, ринок праці оживає, і роботодавці демонструють активність».

Нещодавно міністр соціальної політики Андрій Рева заявив, що німці витрачають на харчування 14% своїх доходів, тоді як в українців ця цифра становить 50%. На думку чиновника, виключно через неправильну культуру харчування.

За його словами, в українців виробилося таке ставлення до їжі через війни та голодомори. «Мій батько все життя вважав пріоритетом добре поїсти. Він вважав, що можна в чомусь собі відмовити, але здорове повноцінне харчування дуже важливе. У наших людей є така історична традиція – голодомори, війни змушували їх ставитися до проблеми харчування не так, як в інших країнах», – сказав міністр.

Таке висловлювання збурило суспільство. Адже порівняно з жителями Німеччини українці їдять приблизно на чверть менше м'яса, вдвічі менше молока і молочних продуктів та на третину менше фруктів.

Фахівці підраховували, що на рік середньостатистичний українець споживає 51 кг м'яса або м'ясних продуктів, тоді як у Німеччині цей показник становить 88 кг. Молочних продуктів німці їдять у понад 2 рази більше, ніж українці – 436 кг на рік проти 210. Також не вистачає в раціоні жителів України фруктів і ягід. Їх тут їдять приблизно

на 51 кг на рік, тоді як у Німеччині – 87.

Приблизно в однакових обсягах у перерахунку на душу населення в обох країнах споживають цукор, хліб і олію. А ось чого українці дійсно їдять більше, то це овочів (161 кг на людину проти 93), картоплі (138 кг проти 78) і яєць (280 кг проти 233).

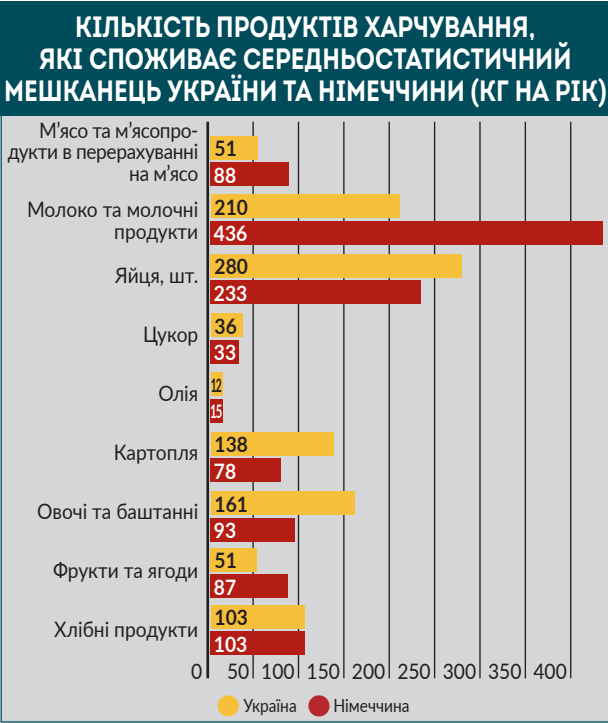
Однак пана міністра таке дослідження не задовольнило. Він переконаний, що «німці їдять трохи по-іншому. У них інший раціон. Їхня культура харчування дуже відрізняється від нашої. Враховуючи, що ціни на продукти приблизно однакові в Німеччині та Україні. Вони (німці) їдять менше не тому, що у них немає можливості, а тому що така культура. І тому вони витрачають менше порівняно з нашими людьми».

Аналітики налаштовані дещо інакше. На переконання багатьох, це абсолютно ненормально, коли при таких мізерних зарплатах наші співгромадяни велику частку доходів витрачають на харчі, а не на власний розвиток. «Про-

блема не в тому, – зауважує провідний політолог Кость Бондаренко, – що ми багато їмо, а в тому, що українці отримують мізерні гроші».

Цікаво, що на дозвілля й культуру українці витрачають лише 5% заробітку, а німці – цілих 10%. 5% доходу жителі Німеччини можуть дозволити собі витратити на кафе, ресторани і відпочинок у готелях, тоді як в Україні цей показник становить всього 2%.

Заява міністра буквально підірвала соціальні мережі. Користувачів обурило те, що міністр фактично маніпулює інформацією, не уточнюючи, що зарплати в Німеччині і Україні різні, а десятикратна їх різниця наочно підтверджує, що українці недоїдають у порівнянні з тими ж німцями. А також французами, поляками, бельгійцями. Одним словом, європейцями.

КОСТЬ БОНДАРЕНКО, ПОЛІТОЛОГ:

«Якщо вже трактувати якісь цифри, то чому тоді не звучить співвідношення, наприклад, скільки їдять тваринного білка українці та європейці? Яка якість цих продуктів? Запитань дуже багато. За логікою подібних висловлювань, наступною буде заява про те, що українці надто довго живуть».

З ЮВІЛЕЄМ!

Федерація профспілок України вітає **Людмилу Федорівну Перелигін** – голову Профспілки працівників культури України, з ювілейним днем народження. Щиро зичимо міцного здоров'я, невичерпної енергії та наснаги для досягнення нових успіхів у професійній діяльності й усіх сферах життя! Радості, добра й родинного благополуччя!

Федерація профспілок України

ПРИВІТАННЯ

З ДНЕМ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ!

Шановні спільчани! Дорогі співвітчизники!

Щиро вітаю вас із Днем незалежності України!

24 серпня – визначна дата, яка навічно увійшла в історію нашої державності, започаткувала нову епоху в житті українського народу, законодавчо закріпила його вікові демократичні прагнення до національного відродження, духовної свободи, економічного добробуту. Віками українці боролися за свою свободу, й лише нинішнє покоління, наші сучасники у 1991 році вибороли її. Незалежність стала випробуванням для всіх нас – тестуванням на зрілість, на терпіння, на толерантність. І нині Україна переживає складні часи, коли агресор посягає на цілісність нашої держави, на її міць і майбутнє, але наша сильна і мужня нація вистійть у цих випробуваннях, усі разом ми захистимо свою землю та переможемо! Розбудова Української держави, її сьогодення і майбутнього – обов'язок кожного з нас. Саме ентузіазм трудівників, їх будівничу енергію, наполегливість у досягненні мети, патріотизм і віра в краще майбутнє примножують славу України, наповнюють її процвітанням та благополуччям.

Від усієї душі бажаю вам міцного здоров'я, щастя, добра, достатку, миру, нових здобутків на професійній ниві, подальших успіхів і перемог у всіх справах та починаннях в ім'я процвітання незалежної України.

З повагою
Григорій ОСОВИЙ,
Голова Федерації профспілок
України

Григорій ОСОВИЙ, Голова Федерації профспілок України:

«На засіданні Уряду було розглянуто таке актуальне питання, як підтримка та розвиток вітчизняного літакобудування. Зокрема, в цій сфері прийнято дуже важливе рішення: затверджено порядок та обсяг ввезення на територію України товарів суб'єктами літакобудування та звільнення їх від сплати ввізного мита й податку на додану вартість. Це, на думку Експертної ради, дозволить спрямувати зекономлений ресурс на інновації у виробництві. Фактично прийнято рішення про ввезення на територію України, без оподаткування, без сплати ПДВ та інших платежів, усього того, що нам потрібно для ефективної роботи галузі. Це дасть змогу якісно розвивати вітчизняне літакобудування».

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ:
«ПРОФСПІЛКИ ПІДТРИМУЮТЬ
КРОКИ ЩОДО РОЗВИТКУ
ВІТЧИЗНЯНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ»

Кабінет Міністрів України на засіданні 9 серпня ухвалив низку рішень, спрямованих на підтримку та розвиток вітчизняної промисловості. Прокоментувати ці рішення ми попросили члена Експертної ради Національного комітету з промислового розвитку, Голову Федерації профспілок України Григорія Осового.

НА ЧАСІ

«Як відомо, за пропозицією профспілок і роботодавців під час підписання Генеральної угоди в минулому році було ініційовано створення певного робочого органу, який має опікуватися питаннями збереження та розвитку промислового потенціалу нашої країни, – зазначив Григорій Осовий. – Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман підтримав цю ініціативу, було створено Національний комітет з промислового розвитку, який він очолив. У складі комітету – представники всіх сторін соціального діалогу, науковці, експерти, керівники підприємств. Також було створено Експертну раду, яка час від часу збира-

ється під керівництвом першого віцепрем'єр-міністра – міністра економічного розвитку і торгівлі Степана Кубіва і розглядає актуальні питання у сфері промислового сектору».

Як повідомляє прес-центр ФПУ, профспілковий лідер підкреслив, що рішення Експертної ради та Національного комітету спрямовані на стабілізацію економіки або надання сигналів про підтримку вітчизняного виробника, як це було у випадку надання державної підтримки вітчизняним підприємствам, які виробляють техніку для сільського господарства. Було вироблено конкретні ефективні рішення й щодо ситуації із запуском вітчизняних хімічних підприємств, які через певні обставини опинилися в дуже скрутному становищі.

ПОЗИЦІЯ

ЗАКОНОПРОЕКТ № 6489 ЗАХИЩАЄ
«ТІНЬОВИКІВ», ТОЖ НЕ МАЄ ПРАВА
НА ІСНУВАННЯ

Про це заявив міністр соціальної політики Андрій Рева. Зазначений законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання надмірному тиску на суб'єктів господарювання заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням законодавства про працю та зайнятість населення» фактично створює тепличні умови для тінізації ринку праці, а слова з його назви про «запобігання надмірному тиску на суб'єктів господарювання» можна справедливо замінити на «уникнення відповідальності для «тіньовиків».

Ціною таких нормативних документів є людські життя та здоров'я. Не оформлені офіційно працівники, які втрачають здоров'я через нещасні випадки на виробництві, є абсолютно незахищеними юридично та матеріально. Сім'ї загиблих на виробництві нелегальних працівників не можуть розраховувати ні на грошові виплати, ні на справедливе покарання тих, хто допустив порушення умов праці, що призвели до смерті їхніх рідних. А в разі ухвалення законопроекту № 6489 власники тіньових підприємств, де люди не отримують зарплати, гинуть та втрачають здоров'я, не нести жодної відповідальності вже на законних підставах.

Варто зазначити, що в інших

країнах, саме через прямий вплив умов праці на життя та здоров'я людей, «тіньовики» несуть кримінальну відповідальність. Наші ж вітчизняні борці за права тіньового бізнесу на-

магаються скасувати навіть ту відповідальність, яка існує сьогодні – адміністративну.

Саме тому, за словами урядовця, позиція Кабінету Міністрів з цього питання є одно-

значною: законопроект № 6489 не має права на існування.

Прес-центр ФПУ
(за повідомленням Прес-служби Мінсоцполітики)

КОМЕНТАР

АНДРІЙ РЕВА, МІНІСТР СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ:

«Цей проект закону передбачає скасування права органів місцевого самоврядування на проведення перевірок щодо випадків тіньової зайнятості, він скасовує штрафи для порушників трудового законодавства, більше того – встановлює штрафи для тих, хто повідомляє про порушення, в разі їхнього непідтвердження. Прийняття цього проекту, навіть у першому читанні, вже призвело до збільшення заборгованості із заробітної плати за липень – «тіньовики» радіють та чекають на його остаточне ухвалення».

СЕРГІЙ КАПЛІН: «ПОЗБАВЛЕННЯ ТРУДЯЩИХ ЗАКОННОЇ ВИНАГОРОДИ ЗА ЇХНЮ ПРАЦЮ – ЗЛОЧИН, І КЕРІВНИКИ, ЯКІ ЦЕ ДОПУСТИЛИ, МАЮТЬ НЕСТИ СУВОРУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ»

Представник ФПУ у парламенті Сергій Каплін зареєстрував два профспілкових законопроекти № 7002 та № 7003 щодо посилення захисту працівника у випадку затримання зарплати, повідомляє прес-центр ФПУ.

ЗА ДАНИМИ
ДЕРЖСТАТУ УКРАЇНИ, КІЛЬКІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ ЕКОНОМІЧНО АКТИВНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ВІДНОСНО ЯКИХ ПОРУШЕНО ПРАВО НА СВОЄЧАСНЕ ОДЕРЖАННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ, ПЕРЕВИЩИЛА 110 ТИС. ОСІБ.

ІНІЦІАТИВА

Крім компенсації за кожен день затримання зарплати, людям має нараховуватись пеня у розмірі 0,2% неотриманої суми.

Порушення гарантованого статтею 43 Конституції України права працівників на своєчасне одержання винагороди за працю та, як наслідок, наявність заборгованості із заробіт-

ної плати залишається однією з найгостріших соціальних проблем України протягом усього періоду її незалежності. При цьому забезпечити ліквідацію заборгованості не спроможні ні традиційні засоби адміністративного впливу на роботодавців-боржників, ні періоди економічного зростання.

«Тільки нещодавно зустрічався з львівськими шахтарями, постійно тримаю зв'язок з працівниками Миколаївського суднобудівного заводу, спілкуюся з робітниками Северодонецького та Черкаського «Азотів». Усі ці люди щодня ризикують життям, а їм роками затримують зарплати. По всій Україні таких ошуканих сотні тисяч. Усе це прирікає наших громадян на бідність, генерує зростання соціальної напруги в трудових колективах, сім'ях та цілих регіонах. Не отримавши заробітної плати, працівник фізично не може

сплатити рахунки, які щомісяця пачками надсилають комунальники.

Що вже говорити про їжу, навчання та лікування. За тотальну бідність трудящих кожен керівник-боржник має нести персональну відповідальність!» – резюмував парламентський представник профспілок.

При цьому й дотепер у чинному законодавстві відсутні норми, які б гарантували працівнику достатній законодавчий захист права на своєчасне одержання винагороди за працю, а також норми, які б гарантували адекватну компенсацію збитків, понесених унаслідок затримання зарплати.

Сергій Каплін сподівається, що колеги-парламентарі відкинуть політичні амбіції та підтримають ці дійсно соціально орієнтовані законодавчі ініціативи Федерації профспілок України.

ОФІЦІЙНО

ЧАС І ЛЮДИ ВИМАГАЮТЬ РІШУЧИХ СОЛІДАРНИХ ДІЙ

Президія Центрального комітету Профспілки металургів і гірників України звернулася до Федерації професійних спілок України.

У тексті звернення, зокрема, зазначається: «Пройшов майже рік з часу проведення минулорічного маршу протесту профспілок у формі пікетування Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України, метою якого був захист прав та інтересів працівників і ветеранів праці на гідне життя в умовах шокового підвищення цін на енергоносії і тарифів на житлово-комунальні послуги. Чи досягли ми сьогодні поставленої мети? На наше переконання, ні!

За цей час фактично не відбулося покращення стану справ у сфері захисту соціально-економічних прав та інтересів громадян. Навпаки, він погіршується. Урядом та роботодавцями не здійснено нейтралізації підвищення ціни на газ і тарифів ЖКГ для населення, не ліквідовано заборгованості із зарплати, не забезпечено кожній людині гідних умов життя та ефективного соціального захисту. Часткове та переважно декларативне виконання Кабінетом Міністрів України домовленостей із профспілками не привело до бажаних результатів.

Маніпулятивні заяви та дешеві піар-акції Уряду щодо пожвавлення промислового виробництва, зростання економіки, росту реальної заробітної плати, неподвиження пенсійного віку не здатні ввести в оману українське суспільство. Громадяни кожного дня відчують на собі вкрай негативні наслідки невпинного зростання цін на продукти харчування та товари щироного вжитку, що, за прогнозами незалежних експертів, призведе до річної інфляції на рівні 20%. При цьому Україна за рівнем середньомісячної заробітної плати посідає ганебне 11-те місце серед країн СНД! Антисоціальна політика, яку продовжують реалізовувати у поточному році Уряд та роботодавці, вже стала нестерпною і призвела до різкого зростання соціальної напруги в трудових колективах, зокрема до стихійних страйків на підприємствах Кривбасу. Це реально загрожує перерости в соціальний вибух, що може порушити соціально-політичну стабільність у державі. Конструктивний соціальний діалог у країні фактично відсутній. До цього часу з вини Уряду не визначено розмір тарифної ставки робітника I розряду на 2017 рік. У такій надскладній ситуації Президія Центрального комітету Профспілки вважає, що ФПУ, її членські організації не повинні залишатися пасивними спостерігачами за активізацією стихійного робітничого руху і так званих незалежних профспілок, а зобов'язані організовано й ефективно діяти. Час і люди вимагають від нас рішучих солідарних дій!».

Президія Центрального комітету Профспілки пропонує ФПУ на найближчому засіданні Президії ФПУ ухвалити рішення про проведення до Всесвітнього дня дій за гідну працю в жовтні п. р. Всеукраїнського осіннього наступу профспілок, метою якого має стати примушення Уряду і роботодавців до забезпечення адекватного рівня заробітної плати й реального захисту соціально-економічних прав та інтересів громадян.

ПРЯМА МОВА

Сергій КАПЛІН, народний депутат України, представник ФПУ у Верховній Раді України:

«Працівник має право тимчасово припинити роботу, якщо її не оплачують, не більш як на 15 днів. Своїм законопроектом ми пропонуємо в судовому порядку позбавляти на 3 роки права займати певні посади керівникам, які повторно затримують зарплати. Нині в Україні загальний зарплатний борг сягає майже 2,5 млрд грн. Люди місяцями, а то й роками позбавлені засобів для існування, а дехто з них ще й позбавлений права на страйк. Більшість керівників – злісних боржників акцій протесту не бояться. Вплинемо на них законними важелями!».

ФОРУМ

РОЗВИТКУ
ЛУГАНСЬКОЇ
ОБЛАСТІ – ВСЕБІЧНУ
ПІДТРИМКУ
ТА ДОПОМОГУ

28 липня у столичному готелі «Президент» відбувся форум партнерів «Стратегія розвитку Луганської області на період до 2020 року». У форумі взяв участь заступник Голови Федерації профспілок України Володимир Саєнко.

Як повідомляє прес-центр ФПУ, організаторами форуму виступили Луганська обласна державна адміністрація та Програма розвитку ООН в Україні. Від організаторів у заході взяли участь голова Луганської обласної державної адміністрації – керівник обласної військово-цивільної адміністрації Юрій Гарбуз та координатор з гуманітарних питань, представник Програми розвитку ООН в Україні Ніл Вокер. Також в обговоренні взяли участь запрошені гості: перший заступник міністра інформаційної політики України Єміне Джапарова, заступник міністра з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України Юрій Гримчак, керівник Програми з відновлення та розбудови миру ПРООН Віктор Мунтяну, керівники структурних підрозділів ОДА та ін. Слід зазначити, що велику роль у відродженні та розвитку регіону відіграють профспілки Луганщини. Нагадаємо, що 15 квітня 2016 року в м. Северодонецьку проходила установча конференція Федерації профспілок Луганської області, з трибуни якої виступив Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий. Делегати конференції затвердили зміни в установчих документах Федерації, обрали її керівні органи – раду та президію. Головою Федерації профспілок Луганської області обрано голову ради профспілок м. Северодонецька, голову первинної профспілкової організації ПрАТ «АЗОТ – Северодонецьк» Валерія Черниша. А 19 липня 2016 року між Луганською обласною військово-цивільною адміністрацією, Федерацією профспілок Луганської області та Громадською організацією «Об'єднання організацій роботодавців Луганської області» було підписано угоду про співпрацю. Угоду підписали голова облдержадміністрації – керівник обласної військово-цивільної адміністрації Юрій Гарбуз, голова Федерації профспілок Луганської області Валерій Черниш та голова правління Громадської організації «Об'єднання організацій роботодавців Луганської області» Борис Макаревич. Підписання угоди мало на меті сприяння соціально-економічному розвитку області, діалогу між обласною владою, профспілками та роботодавцями. Загалом, форум партнерів «Стратегія розвитку Луганської області до 2020 року» зібрав понад 120 учасників.

На форумі відбулася презентація оновленої Стратегії розвитку Луганської області на період до 2020 року з обговоренням напрямів її реалізації, координації зусиль на всіх рівнях, налагодження партнерських відносин.

ЛЕОНІД САЧКОВ:
«ПРОФСПІЛКА –
ЦЕ МОЄ ЖИТТЯ!»

У середині серпня свій славний ювілей – 80 років від дня народження відзначає легенда профспілкового руху, голова Профспілки працівників освіти і науки України з 1986 до 2010 року Леонід Семенович Сачков. Мудрий, знає безліч цікавих профспілкових та освітянських історій, уважний до кожного, завжди офіційно одягнений та із сучасним гаджетом в руках – таким можна побачити ювіляра сьогодні. Напередодні ювілею вдалося поспілкуватися з Леонідом Семеновичем про особливості роботи в профспілках у різні роки та про його погляди на сучасну освіту.

ЮВІЛЕЙ

— Леоніде Семеновичу, Ви – справжня легенда профспілок, можна сказати, канал невичерпної інформації та досвіду роботи на профспілковій ниві. Який спогад для Вас є особливим?

– За той час, який я провів у профспілках, було багато різних ситуацій. Але є такі, які особливо гостро сприймаються і зараз.

Одна з них – всеукраїнська акція протесту 1996 року, яку ми організували через не виплату заробітної плати працівникам галузі. Кілька місяців людям не виплачували зароблені гроші. Це була одна з наймасовіших акцій за всю історію організації – майже 40 тис. освітян.

Пам'ятаю, я очолював колону, яка рухалася Володимирською вулицею, і коли ми дісталися арки Дружби Народів, хвіст колони був ще біля червоного корпусу університету Шевченка. Саме тоді трапилася критична ситуація. Міська влада в останній момент заборонила виділення машини із звукопоглинаючими системами. Як же ж нам виступати перед такою силою людей з мегафоном? Я сказав нашому юристу, щоб ішов до робітників і домовився про мікрофони та трансляцію мітингу. І ті робітники дали (на свій страх і ризик) нам усю необхідну апаратуру. Акція протесту відбулася, і виступи гучно лунали з трибуни авто.

Ще одним важливим етапом для мене особисто і для профспілки стало прийняття базового закону «Про освіту» (початок 90-х років). Я й сьогодні з великою гордістю кажу, що розділ щодо соціального захисту педагогів – авторство профспілок і моє особисто. Це і питання фінансування галузі, різних виплат, і стаття 57 щодо гарантій освітян.

Слід сказати, що я був категорично проти єдиної тарифної сітки, яка розраховувалася в ручному режимі. Але тоді мене не підтримали інші бюджетні галузі. Адже норма закону не дозволяє владі проводити систему оплати праці в ручному режимі. А ЄТС, на жаль, дозволила це зробити.

У 1993 році Президія Федерації профспілок України прийняла рішення про відкриття Академії праці і соціальних відносин. Цією ж постановою я був призначений ректором цього вишу. Я підготував

проект статуту академії, її структуру та інші нормативні документи, але відмова у частковому фінансуванні академії коштами ФПУ примусила мене піти з цієї посади.

– Як розвивалася Ваша кар'єра у профспілках? Чим для Вас була робота у Профспілці освітян, адже Ви були її лідером та реформатором у різні часи?

– Моя кар'єра у профспілках розпочалася випадково (сміється). Працював викладачем на кафедрі в Київському політехнічному інституті. Був секретарем парторганізації факультету, займався громадською діяльністю, був активною людиною... А тут пропонують подавати свою кандидатуру на голову профкому викладачів цього ВНЗ. Трішки насторожила мене така перспектива, я ж ніколи не працював у профспілках та й наукову роботу потрібно було захищати... На конференції й обрали.

Ось так і розпочалася моя майже 30-річна робота на профспілковій ниві. Далі мене запросили до президії міського комітету Профспілки, потім – республіканський рівень... А в 1986 році я став головою Республіканського комітету профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ України (зараз ЦК Профспілки працівників освіти і науки України). І очолював Профспілку до 2010 року.

Свого часу ми зробили все, аби Профспілка виїшла на міжнародний рівень – у середині 90-х підписали перші угоди про співпрацю з профспілками Білорусі та Польщі. Згодом стали членами Всесвітньої конфедерації працівників освіти. Мене було обрано членом її конфедеративного комітету (президії), що сьогодні представляє країни Східної Європи в цій організації, а також входить до президії Пан'європейського комітету освітян, діючого в рамках об'єднаної Європи.

Пишаюся з того, що наша Профспілка стала знана на міжнародному рівні. Але найбільшим досягненням є те, що ми разом з колегами зберегли її! Адже 90-ті стали роками випробування для всіх громадян, і освітян також. Людям було вкрай важко сприймати й переживати всі ті економічні події. Почалися різні процеси відділення і дроблення організацій. Але ми не лише зберегли її, а й зміцнили і зробили однією з найбільших і найсильніших у системі Федерації профспілок України. Вважаю це одним з найвагоміших своїх досягнень!

– Освіта 50 років тому і зараз – що скажете про сучасні зміни і реформи?

– Хто б не приходив до влади, всі прагнуть змін. І керівники нашого профільного міністерства завжди хотіли чогось іншого. Але, на мою думку, міністри не звертали належної уваги на головне – соціальний захист учителя. Адже через постійні зміни цей статус та престижність професії знижувалися.

Сьогодні відбувається чергова спроба реформи... Ми почали надавати перевагу фінській системі освіти. Я був на стажуванні у Фінляндії, там вона дійсно досить ефективна. Але в нас відсутній необхідний фундамент, а самого бажання замало. У нас і менталітет інший...

Я свідомий того, що реформи потрібні. Освітня галузь повинна якісно змінюватися. Я бачив, як навчається моя онучка в школі, потім в університеті... Знаю і розумію, що діти перенавантажені затертими навчальними програмами, а вчителі – постійним браком коштів на освітній процес та низьким рівнем заробітних плат. Це зовсім не та атмосфера, яка сприяє якісним змінам і успішним реформам.

Я за ті реформи, які дозволять нашій освіті конкурувати із системами освіти інших розвинених країн. Але всі реформи потрібно робити обережно, поступово і без тиску. І не забувати про думку тих, хто щодня працює в системі.

– З висоти досвіду і життєвої мудрості, що Ви побажали б сьогодні своїм колегам і якими словами звернулися до молоді?

– Колегам, насамперед, бажаю наснаги в роботі, адже ми щодня працюємо з освітянами і для освітян. Нам потрібно робити все, аби не знижувався рівень значимості нашої Профспілки, постійно посилювати її імідж реальними справами захисту прав та гарантій педагогів та молоді, яка навчається у вищих навчальних закладах.

Профспілці бажаю постійно поповнювати свої лави прогресивною молоддю. А освітянська молодь має навчитися цінувати досвід, вчитися новому все життя і підвищувати свою конкурентність на ринку праці. А найголовніше – бути громадянами і патріотами своєї країни.

Спілкувалася **Інна МИХАЛЬЧЕНКО**
Прес-служба Профспілки
працівників освіти і науки України

ВІТАННЯ

Від імені ЦК Профспілки працівників освіти і науки України сердечно вітаємо із славним 80-річним ювілеєм Почесного голову Профспілки Леоніда Семеновича САЧКОВА!

Ювілей – це не лише слово, це дійсність, що визначає важливу й радісну подію в житті. Доля подарувала Вам активне, цікаве та багатогранне життя. Ви – освітянин, науковець, керівник, людина величезної працездатності.

Протягом багатьох років Ви плідно поєднуєте профспілкову, наукову та викладацьку діяльність. Ваш славний трудовий шлях відзначений рясними здобутками: професор, кандидат технічних наук, Заслужений працівник народної освіти України, Відмінник вищої школи, Заслужений працівник профспілок України, автор понад 70

наукових праць, статей, монографій, навчальних посібників, довідників та підручників.

Ваша працелюбність, відданість справі, людяність є гідним прикладом для молодого покоління.

Ми раді вітати Вас, шановний Леоніде Семеновичу, і нехай кожен Ваш день буде сонячним та радісним, а довкола панують любов і гармонія.

Будьте завжди усміхнені, сповнені надій та оптимізму. Щиро бажаємо Вам щастя, міцного здоров'я, сімейного затишку, миру, злагоди та добробуту.

Георгій ТРУХАНОВ,
голова Профспілки працівників освіти і науки України

ХТО НА ЯКИЙ РЕЗУЛЬТАТ ПРАЦЮЄ

Новина наче грім серед ясного неба: працівники територіального центру соціального обслуговування Бобринецького району, що на Кіровоградщині, вийшли з профспілки. Тихенько, без пояснень, не запросивши голову райкому профспілки чи представника обкому профспілки на збори, не оформивши, як слід, документи, як того вимагає Статут Профспілки працівників державних установ України, який є нормативним документом і діє всупереч положень якого є протиправними. До речі, жодних документів щодо проведення зібрання до обкому не надходило. Тобто діями бобринчани так, як діти, що нашкодили і хочуть замести сліди.

СИТУАЦІЯ

Як правило, в таких випадках члени профспілки звинувачують вищі органи у бездіяльності чи неактивності. Можна було б сприйняти докір і зробити висновки, якби ж профорганізація-ініціатор виходу з профспілки сама щось робила. Критика справедлива, якщо первинна профорганізація активно працює і сумлінно виконує свої статутні зобов'язання. Найприкріше, що до розвалу профорганізації доклала руку голова профкому (а саме на ній лежить відповідальність за міцність лав), яка не зупинила процес розбрату та розхитувань, а легко, без вагань підтримала його. Це результат або формальної роботи, або суто меркантильних інтересів (шкода відривати від себе 1% внесків). Звісно, 1% утікачі з профспілки збережуть, але втратять набагато більше, бо можливості профоргану великі, а вони просто не зуміли ними скористатися. Якщо людям краще жити без захисту, це їхня воля. Цікаво, що б сказали з цього приводу працівники Благівіщенського територіального центру, коли ми допомогли їм звільнити директора, або Світловодського міського терцентру, коли змусили депутатів вирішити питання щодо оплати праці, і т. ін.?

Та, як кажуть, світ клином не зійшовся на цій профорганізації, на щастя, є чимало первинок, які працюють зразково й натхненно. Приміром, колеги бобринчан – профорганізація із стовідсотковим членством терцентру соціального обслуговування Олександрійського району. До речі, у 2015 році вона стала переможцем обласного конкурсу «Краща первинна профспілкова організація профспілки працівників державних установ», а до свід її роботи було узагальнено. Соціальні працівники не відокремлюють свої професійні обов'язки (надання соціально-побутових послуг громадянам 23 сілських та селищних рад) і профспілкові. Адже профспілкова діяльність – це частина життя колективу. Захищаючи інших, забезпечують соціально-економічний захист і працівникам.

У свій час новообраний профком переглянув методику роботи, розробив свою стратегію і спрямував зусилля на розвиток профорганізації, підвищення рівня життя колективу і зміцнення профспілкового авторитету. Найпильнішу увагу приділили змісту колективного договору – головного захисного документа. Завдяки злагожденій роботи профкому з'явилися позитивні зру-

шення у колективно-договірному регулюванні трудових та соціально-економічних відносин. Що ж конкретно гарантує колдоговір? Додаткові відпустки одиницями матеріям, матеріям дітей-інвалідів, що мають двоє й більше дітей, а також за особливий характер роботи, для навчання та підвищення кваліфікації. Досягнення профкому: введено нові посади, тож на працівників, які їх обіймають, також поширюються норми про додаткові відпустки. Комісія із соціального страхування опікується проведенням щорічних медичних оглядів, для чого працівникам надається один оплачуваний день. Колдоговором передбачено допомогу з нагоди одруження, народження дитини, на тривале лікування...

Запорука успіху роботи профкому – співпраця з керівництвом. Завдяки по-розумінню, мирним переговорам, об-

говоренню наказів з питань дотримання розділів колдоговору вдається уникнути конфліктних ситуацій. Результатом конструктивної співпраці стало зміцнення матеріальної бази профорганізації. Для проведення заходів для працівників терцентру облаштовано зал, придбано ноутбук, флешки, проектор, фотоапарат, канцтовари та ін. Створено умови для індивідуального розвитку особистості членів профспілки, зокрема закуплено комп'ютери, для занять фізкультурою – тенісний стіл і спортінвентар, для проведення свят – костюми.

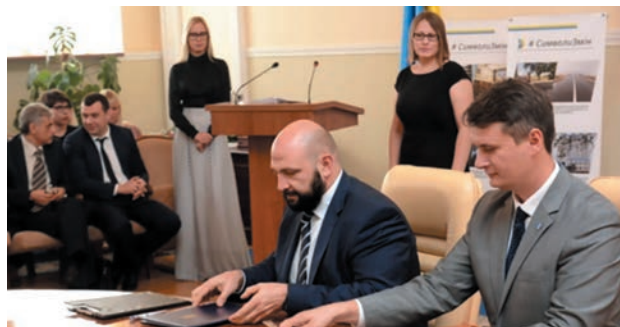
Члени профспілки – легкі на підйом, тому часто подають заявки на проведення екскурсій, виїздів на природу, беруть участь у спартакіадах. Щоб урізноманітнити життя колективу, профком організовує різні конкурси, культурно-масові заходи (до Дня захисника Вітчизни, Нового року з врученням профспілкових подарунків). Підтримують спільчани зв'язок з ветеранами праці, за просяють їх на свята. По-особливому тепло відзначають ювілейні дати працівників – із святковими програмами, врученням листівок, грамот, подарунків. Уже більше 10 років у терцентрі відзначають професійне свято – День працівників соціальної сфери. Останніми роками воно набуло нової форми. Для працівників готується чимало сюрпризів. Обов'язково презентується відеозвіт про роботу терцентру за рік. У рамках свята проводиться конкурс «Поклик душі». І з усього цього складається робота первинки. А коли потрібно захистити чийсь інтереси, профком і обком готові підставити плече.

...Здавалося б, два споріднених колективи терцентрів, але одні розуміють значення профспілки, а інші ігнорують її. Останні, на наш погляд, розписалися у власному безсиллі. Хто виграє, а хто програє, покаже час.

**Віктор ФЕДОТОВ,
Марія ІВАНОВА**
м. Кропивницький

ДОКУМЕНТ

ДЛЯ БУДІВЕЛЬНИКІВ ПОЛІПШАТЬСЯ ЗАРПЛАТА ТА УМОВИ ПРАЦІ

Напередодні професійного свята – Дня будівельника було підписано Галузеву угоду між Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України і Профспілкою працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України.

За умовами угоди, тарифні ставки та посадові оклади, які розраховуються з прожиткового мінімуму, зростуть на 35% з 1 вересня 2017 року та 60% – з 1 грудня 2017 року. Одночасно вводяться додаткові гарантії захисту робочих місць робітників від масових звільнень відповідно до Директиви 98/59/ЄС. Сторони також домовились про проведення переговорів щодо імплементації кращих міжнародних практик в українському законодавстві щодо безпеки і гігієни праці будівельників (конвенції Міжнародної організації праці №№ 167, 121 і 187).

Окремими новими зобов'язаннями визначено забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також соціального захисту й обов'язкового спеціального страхування на випадок інфікування ВІЛ-інфекцією.

Угода позитивно впливатиме на умови праці та заробітну плату більш як 650 тис. працівників будівельної галузі в Україні, а також десятків тисяч працівників суміжних професій, про які йдеться в тексті угоди.

Профспілка працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України – єдина галузева профспілкова організація, яка об'єднує в усіх регіонах країни більше 80 тис. працівників будівництва, цементних, металообробних, цегельних та інших підприємств промисловості будівельних матеріалів, будівельної індустрії та механізації, виробників скла, а також архітекторів, проєктантів, учнів і студентів будівельних навчальних закладів та їх викладачів.

**Профспілка працівників будівництва
і промисловості будівельних матеріалів України,
Прес-центр ФПУ**

РОБОЧА ЗУСТРІЧ

ПІДПИСАНО УГОДУ МІЖ ПРОФСПІЛКАМИ ТА НСПП

1 серпня відбулася робоча зустріч голови Федерації профспілок Чернігівської області Ігоря Москаленка та в. о. начальника відділення НСПП в Чернігівській області Марини Максименко. Обговорювалися питання узгодження позицій та дій, спрямованих на дотримання законодавства про працю, сприяння поліпшенню стану соціально-трудових відносин, запобігання виникненню колективних трудових спорів (конфліктів) на підприємствах області.

Зокрема, на зустрічі йшлося про спільні заходи щодо врегулювання конфліктної ситуації, що виникла у комунальному закладі «Остерська міська лікарня». За результатами зустрічі голова ФПО Ігор Москаленко та в. о. начальника відділення НСПП у Чернігівській області Марина Максименко підписали угоду про співпрацю, яка визначає основні зобов'язання сторін. Після підписання угоди сторони зазначили, що така співпраця сприятиме поліпшенню правових знань з питань соціально-трудових відносин та вирішенню колективних трудових спорів (конфліктів).

Вл. інф. ФПО

Петро ПОРОШЕНКО, Президент України:

«Україна повертається до європейської родини. Україна прощається з востаннє з радянською та російською імперіями. Україна сповнена рішучості продовжувати процес реформування країни. Лише задля візової лібералізації ми втілили в життя 144 реформи, і ми сповнені рішучості продовжити цей процес».

Володимир ГРОЙСМАН, Прем'єр-міністр України:

«Ми ліквідуємо дефіцит Пенсійного фонду, щоб забезпечити ресурс для подальшого зростання пенсій. Ми розпочали пенсійну реформу, щоб відновити соціальну справедливість для літніх людей і дати можливість забезпечити гідну старість нинішній молоді. Ці принципи позиції залишаться незмінними».

УКРАЇНІ – 26! З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, КРАЇНО

Україна святкує 26-й День незалежності. Звісно, цього року, на відміну від минулого, ювілейного, святкування буде не таким масштабним. Проте рік країна прожила цілком гідно, поступово виходячи з економічної та політичної кризи. «Профспілкові вісті» проаналізували основні досягнення України за рік від минулого серпня до нинішнього. А також розібралися, над чим ще потрібно попрацювати.

ЗОВНІШНЯ АРЕНА: ЗУСТРІЧАЙ, ЄВРОПО!

Україна впевнено крокує до євроатлантичної інтеграції. І за останній рік в цьому напрямі позначилися неабиякі зрушення. До 26-го дня народження Україна підходить з відчуттям, що їй, нарешті, вдалося позбутися минулого й стати частиною Європи.

Головна перемога Української держави за кілька місяців до незалежності – здобуття безвізового режиму з країнами Європейського Союзу. Попри недовіру, скепсис та зволікання деяких європейських партнерів 11 червня 2017 року Рада Європейського Союзу ухвалила рішення щодо надання безвізового режиму для України. Цієї події наша країна очікувала довгих 9 років.

А вже в ніч на 12 червня сотні українців перетнули державний кордон з Польщею, Словаччиною, Румунією та іншими країнами. Тепер, дотримуючись низки нескладних правил, заведених у цивілізованих країнах, а також маючи біометричний паспорт, будь-який громадянин України зможе без перешкод подорожувати до країн Шенгенської зони.

Пожвавилися і стосунки України з Північноатлантичним альянсом. У червні цього року Верховна Рада ухвалила закон, який вносить корективи до зовнішньополітичного курсу держави. Документом змінено положення законів «Про основи внутрішньої та зовнішньої політики» та «Про основи національної безпеки України». Кінцева мета ухвалених законодавчих змін – вступ України до НАТО.

А в липні до Києва завітав генеральний секретар НАТО Йєнс Стол-

тенберг. Це була справді подія державного значення, адже востаннє керівництво Альянсу навідувалося до столиці аж у 2008 році. Тоді ми мали шанс отримати план дій щодо членства країни в Альянсі (ПДЧ), проте цього не сталося.

Але в НАТО дали зрозуміти, що нині ми маємо черговий шанс на отримання ПДЧ. Незважаючи на те, що під час зустрічі ніхто не говорив про швидкий вступ України до НАТО, пан Столтенберг запевнив українських колег, що Україна може розраховувати на підтримку та солідарність з боку НАТО. Більше того, Альянс продовжуватиме політику зближення з Україною, а також направлятиме нашу країну на шляху до здійснення реформ та переходу на натівські стандарти.

Важко переоцінити і міжнародну підтримку України з боку найближчих сусідів, а також Європейського Союзу, США. Міжнародна спільнота твердо на боці України, змушуючи Росію вивести війська з українських територій.

На думку експертів, радісною звісткою для України стали санкції з боку США, спрямовані на поступове знекровлення економіки Російської Федерації. Адже згідно з ними, наша країна отримує велику зовнішньополітичну перевагу у війні. А суцід-агресор мусить тричі подумати: чи варто продовжувати свою загарбницьку політику, ризикуючи власною економікою.

Відзначаючи зовнішньополітичні досягнення України, не можна не згадати і проведення на гідному рівні Євробачення – 2017. Попри песимістичні прогнози, що нам не

вдасться впоратися з цим завданням, організатори провели конкурс на рівні. Для цього довелося провести серйозну інформаційну роботу, переконуючи гостей, що столиця України є безпечною та комфортною. І це вдалося: на «Євробачення» до Києва приїхали представники 42 країн. Це максимальна кількість учасників, стільки ж їх було лише двічі – у 2008 і 2011 роках.

І хоча українським артистам не вдалося посісти призових місць, Україна довела, що здатна проводити такі заходи не гірше за інших і не дозволить вважати себе країною третього сорту.

ВНУТРІШНІ ДОСЯГНЕННЯ: РЕФОРМИ, РЕФОРМИ Й ІЩЕ РАЗ РЕФОРМИ

Україна продовжує складний і болісний процес реформування. Одним з головних пріоритетів Кабмін назвав підвищення добробуту людей, поліпшення соціального стану. Так, з 1 січня 2017 року було підвищено мінімальну заробітну плату до 3200 грн. За півроку цей крок приніс свої результати: як стверджують урядовці, відбулося суттєве поповнення бюджетів усіх рівнів. Крім того, прогнозується подальше підвищення мінімальної заробітної плати.

Також керівництво Уряду презентувало основні реформи, з якими працюватиме наступні кілька років. Як заявив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман, йдеться про пенсійну та земельну реформи, реформу державної власності (приватизацію), а також про реформи медицини та освіти.

В Уряді вважають, що за швидкого ухвалення всіх необхідних законопроектів, уже до 2020 року Україна зможе вийти на стале економічне зростання на рівні 4-5% ВВП щорічно.

Якнайдалі Уряд просунувся з пенсійною реформою, яка передбачає скасування оподаткування пенсій, підвищення пенсійних виплат з 1 жовтня для 5,6 млн пенсіонерів, а також ліквідацію дефіциту Пенсійного фонду до 2024 року.

Земельна реформа поки що викликає найбільше дискусій, адже йдеться фактично про відкриття ринку землі. Отже, урядові ініціативи передбачають зняття мораторію

на продаж землі. Проте, за деяких умов. Купівля-продаж може відбуватися лише між громадянами України, і придбати можна ділянку не більше 200 га на одного покупця.

Що стосується приватизації, йдеться про продаж нестратегічних державних активів, де держава не є ефективним власником. Натомість на стратегічних підприємствах планується запровадити сучасний менеджмент.

Медична реформа – теж одна з найбільш дискусійних. Вона передбачає, що «гроші мають йти за пацієнтом», тобто люди повинні оплачувати конкретні медичні послуги, а

Андрій ПАРУБІЙ, Голова Верховної Ради:
«Незважаючи на складний старт, Верховна Рада працює стабільно та продуктивно. Звісно, не в усіх сферах вдається проводити потрібні реформи. Але якщо говорити про успіхи, це декомунізація. Ми ухвалили всі необхідні закони і позбавили Україну імен катів, котрі знищували Українську державу».

Григорій ОСОВИЙ, Голова Федерації профспілок України:
«24 серпня – визначна дата, яка навічно увійшла в історію нашої державності, започаткувала нову епоху в житті українського народу, законодавчо закріпила його вікові демократичні прагнення до національного відродження, духовної свободи, економічного добробуту».

Аїно!

4,5 тис.

УКРАЇНСЬКИХ
БІЙЦІВ БРАТИМУТЬ
УЧАСТЬ У
ВІЙСЬКОВОМУ
ПАРАДІ 24 СЕРПНЯ

25

ЗРАЗКІВ ВІЙСЬКОВОЇ
ТЕХНІКИ ІЗ 70 БУДЕ
ПРОДЕМОНСТРОВАНО
ПІД ЧАС СЯТКОВОГО
ПАРАДУ

200 тис. грн

ЗАПЛАНУВАЛА
КМДА ВИТРАТИТИ НА
СЯТКУВАННЯ 26-Ї
РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ

ДЛЯ СЯТКУВАННЯ – ЧОТИРИ ВИХІДНИХ

На 26-й День незалежності українці матимуть змогу святкувати протягом чотирьох днів. Оскільки 24 серпня припадає на четвер, вихідним днем стане і наступна п'ятниця, 25 серпня. Відпрацюватимуть її завчасно – у суботу 19 серпня.

Ще в травні цього року Президент доручив Уряду розробити план святкових заходів. На засіданні Кабміну 9 серпня він був остаточно затверджений. Згідно з документом, святкування розпочнеться 23 серпня – у День Державного прапора України. Цього дня відбудеться церемонія урочистого підняття прапора в Києві та інших містах України.

На 24 серпня заплановано парад військ та показ зразків озброєння військової техніки ЗСУ на Хрещатику. У параді братимуть участь військові з 10 країн НАТО.

Крім того, у День незалежності по всій країні відбудуться збори за участю керівництва держави, представників центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, народних депутатів України, учасників АТО, видатних діячів України.

Також заплановано покладання квітів до пам'ятників, пам'ятних знаків та місць поховань видатних діячів українського державотворення, борців за незалежність України, загиблих учасників Революції гідності та АТО на сході.

Окрема програма передбачена у Львові – там відбудеться телепроект «Українська пісня/UkrainianSongProject».

Загалом будуть проведені інформаційні, наукові, освітні, культурні та інші заходи, присвячені подіям та персоналіям різних періодів багатовікової історії становлення і розвитку Української держави, а також культурно-мистецькі та патріотично-виховні акції та фестивалі. Одна з яскравих та помітних подій – «Забіг у вишиванках».

Цього дня будуть оприлюднені медійні проекти про історію та сучасність України, транслюватимуться тематичні передачі, художні та документальні фільми.

Свої урочистості проведуть і в закордонних дипломатичних установах. На свято в стані підвищеної готовності перебуватимуть всі силові відомства. Порядок забезпечуватимуть сили Нацгвардії на Національній поліції.

повідно). А Міністерство екології та природних ресурсів України ініціює перейменування українських територій і об'єктів природно-заповідного фонду.

Дано поштовх і розвитку української мови, культури, кіно-, аудіо- та телевізійних продуктів. Наприкінці минулого року було введено квоти для радіо: протягом 3 років українські радіостанції повинні пускати в ротачію не менше 25% (на третій рік – 35%) пісень державною мовою і заповнювати українською мовою не менш як 50% ефіру (на третій рік – 60%).

Подібні квоти Верховна Рада законодавчо встановила і для телебачення. На центральних та регіональних телеканалах державною мовою має бути заповнено 75% контенту, і стільки ж – для теленовин. Квота на українську мову для місцевих телеканалів складає 60%.

ПРОБЛЕМ ВИСТАЧАЄ, ПРАЦЮЄМО ДАЛІ

Було б несправедливим стверджувати, що цьогоріч в Україні були лише досягнення. Війна на сході, що триває і знекровлює економічну систему країни, квота боротьба з корупцією, повільні реформи унеможливають швидкий розвиток держави. Так, експерти виділили основні проблеми, які переходять з року в рік та над якими потрібно працювати.

Перше, на чому наголошують аналітики, – зниження рівня добробуту України. Попри те, що за останній рік вдалося стабілізувати ситуацію, зокрема на валютному ринку, зростання тарифів та цін продовжується. Так, знову подорожчали газ та електроенергія, основні продукти харчування, а також проїзд у міських маршрутках та метро. При цьому рівень зарплат залишився майже на тому ж рівні або зріс несуттєво.

Ще одна одвічна біда України,

на якій наголошують і наші міжнародні партнери, – повільна боротьба з корупцією, захист застарілих корупційних схем. Попри появу численних антикорупційних інституцій, а також запровадження електронних декларацій, прозорих систем державних закупівель, нам ще є над чим працювати у сфері боротьби з корупцією.

Одна з найбільш гострих невирішених проблем України – ситуація на сході. Все більше експертів і аналітиків нарікають на неефективність Мінських домовленостей, на те, що Росія їх не виконує, а Україна, виконуючи свої зобов'язання, несе втрати. Серед причин – повільне реформування армії та недостатнє фінансування військовослужбовців.

Ще одна тема, яка викликає нарікання як усередині держави, так і з боку міжнародної спільноти, – безкарність представників колишнього режиму, жоден з яких не поніс відповідальності за свої злочини. Йдеться як про масштабні розкрадання державних коштів попередньою владою, так і розстріли невинних людей під час Революції гідності.

Є проблеми і з кадровою політикою. Попри сподівання, залучення до керівництва міністерствами або стратегічними державними компаніями іноземних громадян не виправдало себе. Майже всі топ-менеджери, запрошені з Польщі, Литви, Грузії та інших країн, не продемонстрували очікуваних результатів і швидко залишили свої посади.

Отже, Україні є над чим працювати і що покращувати, виправляти власні помилки. Але можна точно стверджувати, що до свого 26-го дня народження країна підходить з численними активами. Головне тепер – не втрачати шансів, не сповільнювати темпи реформування та голосно заявляти про себе на міжнародній арені.

не просто місця в лікарнях. Ініціатори реформи переконують, що такий підхід дозволить звести нанівець корупцію у медичній сфері.

Нарешті, реформа освіти означає, що будуть створені опорні школи, а професійно-технічна та вища освіта – переформатована та осучаснена. В рамках освітньої реформи також планується підвищення заробітної плати вчителям та поліпшення соціального статусу працівників освіти.

Варто зазначити, що процес реформування різних галузей не обходиться без українських профспілок. Представники ФПУ постійно беруть участь в обговоренні ключо-

вих змін у рамках засідань та робочих груп, надають свої пропозиції та домагаються їхнього ухвалення.

Говорячи про відмову від минулого, не можна не згадати, що за цей рік Україна суттєво просунулася на шляху декомунізації. У жовтні минулого року було демонтовано останній пам'ятник Леніну – як символ тоталітарного режиму. Крім того, було перейменовано майже тисячу населених пунктів. Процес ще триває. На часі – перейменування Кіровоградської та Дніпропетровської областей (обласні центри було перейменовано на Кропивницький та Дніпро від-

УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ 1917–1921 РОКІВ І СТАНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ ІСТОРИЧНИЙ НАРИС

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОФСПІЛОК У ДОБУ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ (ЛЮТИЙ 2017 – КВІТЕНЬ 1918 РР.)

На хвилі національного піднесення у березні 1917 року була утворена Українська Центральна Рада (УЦР) на чолі з Михайлом Грушевським. 10 червня 1917 року вона виголосила I Універсал, де зазначалося про необхідність організації автономії України. 15 червня цього ж року II Універсалом було створено Генеральний Секретаріат як її виконавчий орган. Увесь час його головою був Володимир Винниченко. Кількісний та персональний склад першого українського Уряду неодноразово змінювався.

У цей період одночасно із створенням рад як органів державної влади робітники переважно стихійно утворювали організації для ведення економічної боротьби у формі робітничих фабрично-заводських комітетів та професійні спілки. Їх основними вимогами були: введення 8-годинного робочого дня, підвищення оплати праці. Ними вживалися заходи для боротьби з голодом. Вони намагалися встановити робочий контроль над виробництвом. Кількість і чисельність профспілок, які створювалися переважно в промислових центрах України, невпинно зростали. Так, до кінця 1917 року в Харкові їх чисельність зросла до 50 тис. осіб, в Одесі – до 40 тис., Києві – 65,7 тис. Загалом по Україні кількість профспілок зросла до 150, і вони об'єднували в своїх лавах більш ніж півмільйона працівників. Відновлювали свою діяльність Центральні бюро, що пізніше почали називатися Радами професійних спілок.

Важливою формою організації робітників на виробництві стали фабрично-заводські комітети, що масово створювалися на підприємствах України. Вони будувалися за виробничим принципом за межами профспілкового руху. Восени 1917 року практично всі політичні партії і рухи намагалися посилити свій вплив на профспілки. Найзапекліша боротьба розгорнулася між більшовиками та меншовиками, що призвело до того, що в 1917 році як в Україні, так і Росії відбулося організаційне розмежування революційного і реформістського напрямів у робітничому русі через протистояння соціал-демократичних партій.

Із зміцненням профспілок їх члени все частіше висували соціально-економічні вимоги. У боротьбі за права робітників вони вдавалися до масових страйків і акцій протесту, ставали суб'єктами регулювання трудових відносин.

Українська революція 1917–1921 років розпочалася в умовах революційних потрясінь, які охопили Російську імперію у березні 1917-го. У всіх регіонах України підіймався національний рух, створювалися та діяли українські органи влади, політичні партії та громадські організації, активно йшов процес утворення профспілок та фабрично-заводських комітетів. У цей період під тиском революційних подій змінювалася сама політична свідомість українців і національної політичної еліти, які в короткий термін пройшли шлях від ідей політичної автономії та федерації до усвідомлення власної державності. Після Лютневої буржуазної революції 1917 року профспілковий рух як невід'ємна складова частина робітничого руху став одним з визначальних факторів грандіозних соціально-економічних перетворень, які виникали при розвалі Російської імперії та утворенні української державності доби Центральної Ради, Гетьманату, Директорії УНР.

Для вирішення трудових спорів в Україні після створення Генерального Секретаріату розпочав роботу департамент взаємовідносин між працею і капіталом, який зосередив основну увагу на цукровій, гірничій та дрібній промисловості. Переважна більшість конфліктів стосувалася підвищення заробітної плати та встановлення її гарантованого мінімуму. Протягом усього існування Української Центральної Ради трудові відносини та соціальні конфлікти врегульовувалися колективними договорами, які зарекомендували себе як дієвий інструмент і визначали взаємні зобов'язання сторін. Тлумачення спірних питань знаходило вирішення у примирних камерах, які створювалися на місцях із представників профспілок і роботодавців, їх рішення були обов'язковими для обох сторін. Якщо сторони не знаходили консенсусу на місцях, вирішення справи передавалося до Центральної примирної камери, і лише після цього в справу втручалися судові органи.

У початковий період своєї діяльності Центральній Раді, пов'язаній угодами з Тимчасовим урядом, небагато вдалося зробити для вирішення нагальних питань соціально-економічного устрою в Україні. Після захоплення влади більшовиками в Петрограді сподівання на демократичний устрій у Росії поступово згасали. 7 листопада 1917 року III Універсалом Української Центральної Ради було проголошено Українську Народну Республіку (УНР). Генеральний Секретаріат став органом вищої виконавчої влади в Україні. Ним були закладені основи внутрішньої і зовнішньої політики УНР, визначені межі території України, які наприкінці 1917 року визнали провідні світові держави та більшовицька Росія.

Незважаючи на складні політичні та соціально-економічні умови УЦР після III Універсалу почала всебічно підтримувати робітничий рух і сприяла об'єднавчим процесам серед профспілок. Це ілюструє скликаний у Києві 11–14 липня 1917 року Всеукраїнський

робітничий з'їзд для створення національного республіканського профцентру, який обрав Всеукраїнську раду робітничих депутатів. Прийнята з'їздом «Резолюція в справах організацій» стала програмною для розгортання профспілкового будівництва. На вимогу з'їзду УЦР було створено Генеральний секретаріат праці, який після довгих дискусій 12 листопада очолив член УСДРП, голова Всеукраїнської Ради робітничих депутатів М. Порш. Його призначення підкреслює зміну позиції Центральної Ради щодо вирішення соціально-економічних питань.

IV Універсалом Українська Центральна Рада у січні 1918 року проголосила Незалежність України. УНР проголошувалася «самостійною, ні від кого не залежною, суверенною державою українського народу». У тексті Універсалу УЦР також визначила свою позицію щодо реформування земельної власності, проведення конверсії оборонної промисловості. Держава брала на себе керівництво торгівлею, встановлювався контроль за банками та нагляд за зовнішньою торгівлею. З метою соціального захисту інвалідів та безробітних Урядові доручалось вжити заходів для розвитку національної промисловості, створення додаткових робочих місць.

З набуттям незалежності змінилася і назва українського Уряду. 11 січня 1918 року Генеральний Секретаріат був перейменований у Раду Народних Міністрів. 18 січня Українська Центральна Рада затвердила склад Ради Народних Міністрів на чолі з Всеволодом Голубовичем. На відміну від першого Уряду, де найбільш впливовою силою були українські соціал-демократи, в новому переважали українські есери. У створеному Уряді М. Порш залишився як військовий міністр, а Міністерство праці очолив Л. Михайлів, відомий український державний і політичний діяч.

На жаль, мирний поступ становлення молоді України держави був перерваний більшовицькою агресією з боку Росії. Захисники Вітчизни виявили небувалий героїзм

під Крутами та в інших нерівних боях, але, врешті-решт, українські війська залишили Київ. У цей період УНР уклала перший в новітній історії України міжнародний договір у Бресті. Дипломатичне визнання та військова допомога провідних держав світу дали змогу УНР відвоювати окуповані більшовиками території. Повернувшись до Києва, Українська Центральна Рада фактично змушена була починати все спочатку, але в значно гірших соціально-економічних умовах.

З проголошенням УНР Україна отримала таку важливу ознаку державності, як законотворення. В органах праці Республіки працювали над робітничим законодавством. Конституція УНР, прийнята 29 квітня 1918 року, задекларувала право трудящих на об'єднання в організації, проведення страйків у рамках діючого на той час законодавства.

У цілому діяльність Уряду УНР була мало ефективною, спочатку у зв'язку з наступом більшовицьких військ, а потім залежністю від присутності в Україні німецьких та австрійських військових. Німецьке командування та дипломати, не задоволені Урядом, сприяли формуванню правої антиурядової опозиції, а 29 квітня 1918 року – здійсненню державного перевороту.

ПРОФЕСІЙНІ ОБ'ЄДНАННЯ У ДОБУ ГЕТЬМАНАТУ (КВІТЕНЬ – ГРУДЕНЬ 1918 Р.)

Здобувши владу, гетьман Павло Скоропадський скористався нетривалим мирним періодом для зміцнення основ української державності. В період Гетьманату була розбудована дієва регіональна адміністрація. Вона контролювала найбільшу за весь час Української революції територію. Уряд отримав назву «Рада Міністрів». Гетьман одноособово призначав голову та членів Уряду і вирішував питання відставки Кабінету. 30 квітня 1918 року Уряд очолив Микола Василенко,

Перший Генеральний Секретаріат
Української Центральної Ради.
Справа наліво:
сидять – Петлюра С. В.,
Єфремов С. О.,
Винниченко В. К.,
Барановський Х.,
Стешенко І. М.;
стоять – Мартос Б. М.,
Стасюк Н.,
Христюк П. В.;
в овалі – Садовський В. В.
(1917 р.)

а 10 травня 1918 року на цій посаді його змінив Федір Лизогуб. Діяльність Ради Міністрів спрямовувалася на стабілізацію політичної та економічної ситуації, проведення земельної реформи, забезпечення населення продовольством, виконання договірних зобов'язань перед провідними світовими державами, розвиток культури та освіти.

Прагнучи досягти соціального миру, гетьманський Уряд створив Народне міністерство праці, що підтверджує його відповідальне ставлення до проведення робітничої політики. До сфери відповідальності міністерства належали розробка робітничого законодавства, питання охорони праці, захист інтересів трудящих, вжиття заходів для підвищення продуктивності їх праці, протидія безробіттю, розвиток мережі бірж праці, керівництво державним страхуванням робітників, взаємодія з професійними спілками.

Робітничу політику, законодавчо розроблену ще соціал-демократичними партіями, гетьман залишив без змін. Своє ставлення до робітничої політики гетьман висловив у «Грамоті до всього українського народу» 29 квітня 1918 року, пообіцявши забезпечити права робітничого класу, зокрема щодо правового становища та умов праці, та задекларував повну підтримку профспілкам. Продовжили свою діяльність фабрично-заводські комітети, місцеві комісаріати праці та примирні камери, страховий закон від 25 липня 1917 року та закон про 8-годинний робочий день від 25 січня 1918 року, видані УЦР.

Винниченко В. К. – голова Генерального Секретаріату
Української Центральної Ради у червні 1917 – січні 1918 рр.

У середині травня в Києві відбувся II Всеукраїнський робітничий з'їзд, який розглянув разом з іншими питаннями і проблеми профруху. Він підтримав помірковану революційно-демократичну програму, а не курс на соціалістичну революцію, та не зміг консолідувати профорганізації під національним прапором. І вже 21 травня 1918 року було скликано Всеукраїнську конференцію профспілок. Профрух України виявився організаційно підготовлений до об'єднання у всеукраїнському масштабі, створення власних профспілкових структур та органів. Був обраний керівний орган профорганізацій – Уцентропроф та міжгалузеві територіальні профоб'єднання.

У політичному плані конференція переважною більшістю голосів ухвалила гасла демократичної держави й відкинула встановлення влади рад. Уцентропроф заявив про свою незалежність від ВЦРПС, яка підпорядковувалася більшовистській партії.

Перша Всеукраїнська конференція затвердила широку програму всеукраїнського профбудівництва та самоуправління. Вона відкрила нову сторінку в українській історії – виникнення масового профспілкового руху, напружувала низку принципових позицій щодо визначення соціальної ролі і завдань профорганізацій.

15 липня 1918 року гетьман робить крок, спрямований на лібералізацію політики, і утворює Комітет праці як дорадчий міжвідомчий орган при Мінпраці, де попередньо обговорюються законопроекти, що стосуються взаємовідносин працівників і роботодавців.

Намагання Мінпраці законодавчо унормувати межі компетенції робітничих організацій і власників підприємств викликали різкий спротив профспілок і проведення 200 – тисячного страйку залізничників. Антагонізм особливо посилювався після опублікування законодавчих актів, які обмежували революційні завоювання: про закриття профспілок, розпуск фабричних комітетів і обмеження їх функціонування, заборону страйків, збільшення тривалості робочого дня до 12 годин, скасування податку на приріст прибутку та ін. У цей період Скоропадський, намагаючись врятувати вкрай розбалансовану економіку, піддається тиску промисловців і стає виключно на їхній бік. Влада на місцях розпочинає репресії проти лідерів робітничого руху, профспілковців (арешти, обшуки, закриття профспілкових ЗМІ).

У листопаді 1918 року стало очевидним, що запропонована соціально-економічна ліберальна політика Скоропадського виклика-

ла спротив серед робітників і їх професійних організацій, опозиційних українських соціалістичних партій. Перед керівництвом профруху постала дилема – очолити революційний рух пролетаріату чи залишатися на реформаторських позиціях і відстати від подій, що стрімко розвивалися.

ПРОФСПІЛКОВИЙ РУХ ДОБИ ДИРЕКТОРІЇ УНР (ГРУДЕНЬ 1918 – КІНЕЦЬ 1920 РР.)

Унаслідок антигетьманського повстання наприкінці 1918 року до влади прийшла Директорія, яка відновила діяльність Української Народної Республіки. В організації державного управління було проголошено «трудовий принцип», згідно з яким суверенна влада в УНР визнавалася трудящій народ, з уточненням, що це є працюючі класи – робітники та селянство. Нетрудові класи позбавлялися «голосу у порядкуванні державою». Основу нової влади склали фактично ті самі соціалістичні партії, які стояли на чолі революції у добу Центральної Ради. Це означало, що вся програма діяльності попереднього режиму відкидалася. Упродовж 1918–1920 років Директорія УНР змінила шість урядів.

Директорія декларувала свою відданість інтересам робітничого класу, 23 грудня 1918 року її голова В. Винниченко скасував циркуляр № 1 від 29 червня 1918 року гетьманського Міністерства праці, який значно звужував права працівників. Постановою від 9 грудня Директорія відмінила всі закони і постанови гетьманського Уряду в сфері робітничої політики. Відновлено 8-годинний робочий день, колективно-договірне регулювання, право на страйк, а також усю повноту прав фабрично-заводських комітетів.

28 грудня Уцентропроф звернувся до Директорії з Меморандумом про основи робітничої політики, зокрема свободу коаліцій, відмову від примусової реєстрації статутів профспілок, організації громадських робіт для безробітних, із питань охорони праці та ін.

Після відновлення УНР перед Директорією постали складні питання державного будівництва. Акт Злуки Української Народної Республіки із Західно-Українською Народною Республікою (ЗУНР) засвідчив волю українського народу до Соборності. Скликаний Директорією Трудовий конгрес забезпечив широку представницьку основу української влади. Більшість делегатів Трудового конгресу, яка репрезентувала профспілки залізничників і поштово-телеграфних пра-

цівників, що перебували під впливом українських соціал-демократів та мали чітку орієнтацію на підтримку українського Уряду, висловилися за повну довіру Директорії й передання їй усієї повноти влади. В ухваленому 28 січня 1919 року Універсалі до українського народу Трудовий конгрес підтвердив задекларовані принципи робітничої політики нової влади. Мова йшла про знищення безробіття шляхом відновлення промисловості, про поліпшення долі робітників і про закріплення всіх революційних здобутків пролетаріату.

У складі Уряду Директорії відновило свою діяльність Міністерство праці, основним завданням якого був захист інтересів працівників. У структурі міністерства було створено відділ професійних спілок і робітничих спілок департаменту охорони праці.

Соціально-правове становище профспілок значно ускладнилося після відходу від влади соціалістичних лідерів – голови Директорії В. Винниченка і голови Ради Міністрів УНР В. Чеховського. Безпартійний Уряд С. Остапенка, сформований 13 лютого 1919 року, відмовився від задекларованої Директорією робітничої політики. Було навіть скасовано Міністерство праці.

Наступні уряди на чолі із соціал-демократом Борисом Мартосом і соціалістом Ісааком Мазепою відновили співпрацю з профспілками та поновили їх правовий статус. Після укладення 22 квітня 1920 року Варшавського договору з Польщею було призначено Уряд В'ячеслава Прокоповича, який також працював недовго – вже 14 жовтня 1920 року новий Уряд очолив Андрій Лівіцький. Він вважався діючим до утворення Уряду УНР в екзилі.

Увесь цей час армія УНР разом із Галицькою армією вела важкі бої за незалежність і територіальну цілісність країни, демонструючи героїзм і незламність.

З відступом армії УНР з Правобережжя, а згодом і за межі українських кордонів, подальша діяльність профспілок проходила в умовах комуністичного режиму, аж до набуття Україною державного суверенітету, проведення Установчого з'їзду незалежних профспілок республіки, який оголосив 6 жовтня 1990 року про утворення Федерації незалежних профспілок України і прийняв відповідну декларацію. ФНПУ почала діяти як незалежний національний профцентр. На II з'їзді її було перейменовано у Федерацію профспілок України (ФПУ), затверджено Статут і Програму профспілок України.

ЗАКОНОПРОЕКТ

**ДЛЯ ВСТУПУ НА ДЕРЖАВНУ
СЛУЖБУ МОЛОДЬ
МОТИВУВАТИМУТЬ
БЕЗКОШТОВНИМ
НАВЧАННЯМ ЗА КОРДОНОМ**

У Верховній Раді України зареєстровано проект закону № 7008 від 28.07.2017 про спонсорування навчання державних службовців у вищих навчальних закладах світу та гарантії їх повернення на державну службу після закінчення навчання.

Зокрема, в Законі України «Про державну службу» пропонується визначити можливість надання стипендії за кошти державного бюджету для осіб, які самостійно вступили на навчання у провідні навчальні заклади світу та готові після завершення навчання щонайменше 3 роки працювати на державній чи патронатній службі в Україні. З огляду на пріоритетні для України напрямки реформ та об'єктивні потреби державної та патронатної служб Кабінет Міністрів України визначатиме перелік спеціальностей, які підтримуються в рамках стипендіальної програми, та кількість таких стипендій. Претенденти на стипендії будуть відібрані на конкурсній основі відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

З такими особами укладатимуться договір про надання стипендії, де чітко зафіксовано перелік зобов'язань стипендіата, та договір застави майна, який підтверджує повернення державі, яка надала кошти на навчання стипендіата, витрат у випадку невиконання стипендіатом умов договору про надання стипендії. Договір про надання стипендії передбачатиме зобов'язання стипендіата успішно завершити курс навчання за фахом за кордоном; повернутися до України впродовж 3 місяців після завершення навчання; протягом 6 місяців після повернення в Україну працевлаштуватися на державну чи патронатну службу; звітувати до відповідного координаційного органу, визначеного Урядом, щодо успішного завершення курсу, дати повернення в Україну, успіхів у пошуку роботи на державній чи патронатній службах, місця та дати вступу на посаду державної чи патронатної служби. Якщо протягом 6 місяців після повернення в Україну особа не змогла вступити на державну службу будь-якої категорії посад, координаційний орган пропонує їй на вибір дві посади категорії «В». Особа може один раз відмовитися від запропонованих посад. Вступ на посади категорії «В» для осіб, які навчалися за кордоном за кошти державного бюджету, здійснюється без конкурсу.

Автори законопроекту переконані, що навчання у провідних університетах світу може істотно прискорити процес оновлення державної служби та ініціювати необхідні реформи.

У законодавстві про державну службу пропонується визначити можливість надання стипендії за кошти державного бюджету для осіб, які самостійно вступили на навчання у провідні навчальні заклади світу та готові після завершення навчання щонайменше 3 роки працювати на державній чи патронатній службі в Україні.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПРАЦЮ

Яку відповідальність передбачено за порушення роботодавцями законодавства про працю?

ПОКАРАННЯ

Відповідно до вимог статті 265 Кодексу законів про працю України посадові особи органів державної влади й органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, винні у порушенні законодавства про працю, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством.

Юридичні та фізичні особи – підприємці, які використовують найману працю, несуть відповідальність у вигляді штрафу в разі:

– фактичного допуску працівника до роботи без оформлення трудового договору (контракту), оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установленний на підприємстві, та виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків – у тридцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення;

– порушення встановлених строків виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш як за 1 місяць, виплата їх не в повному обсязі – у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;

– недотримання мінімальних державних гарантії в оплаті праці – у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення;

– недотримання встановлених законом гарантії та пільг працівникам, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених Законами України «Про військний обов'язок і військову

**ПОСАДОВІ ОСОБИ ОРГАНІВ
ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМО-
ВРЯДУВАННЯ, ПІДПРИЄМСТВ,
УСТАНОВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ, ВИННІ
У ПОРУШЕННІ ЗАКОНОДАВ-
СТВА ПРО ПРАЦЮ, НЕСУТЬ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗГІДНО
З ЧИННИМ ЗАКОНО-
ДАВСТВОМ.**

службу», «Про альтернативну (невійськову) службу», «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», – у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення;

– недопущення до проведення перевірки з питань додержання законодавства про працю, створення перешкод у її проведенні – у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;

– вчинення дій, передбачених абзацом шостим цієї частини, при проведенні перевірки з питань виявлення порушень, зазначених в абзаці другого цієї частини, – у стократному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;

– порушення інших вимог трудового законодавства, крім передбачених абзацами 2–7

цієї частини, – у розмірі мінімальної заробітної плати.

Штрафи, накладення яких передбачено частиною другою цієї статті, є фінансовими санкціями і не належать до адміністративно-господарських санкцій, визначених главою 27 Господарського кодексу України.

Штрафи, зазначені у частині 2 цієї статті, накладаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Штрафи, зазначені в абзаці 2 частини 2 цієї статті, можуть бути накладені центральним органом виконавчої влади, зазначеним у частині 4 цієї статті, без здійснення заходу державного нагляду (контролю) на підставі рішення суду про оформлення трудових відносин із працівником, який виконував роботу без укладення трудового договору, та встановлення періоду такої роботи чи роботи на умовах неповного робочого часу в разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установленний на підприємстві, в установі, організації.

Виконання постанови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, покладається на органи державної виконавчої служби.

Сплата штрафу не звільняє від усунення порушень законодавства про працю.

РОЗРАХУНОК

ДОПЛАТА ЗА ІНТЕНСИВНІСТЬ ПРАЦІ ПРАЦІВНИКУ-ВІДРЯДНИКУ

Як має виплачуватися доплата за інтенсивність праці працівнику-відряднику?

Відповідно до статті 97 КЗпПУ оплата праці працівників здійснюється за погодинною, відрядною або іншими системами оплати праці. Оплата може провадитися за результатами індивідуальних і колективних робіт.

Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, ставки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і

гарантійних виплат встановлюються підприємствами, установами, організаціями самостійно в колективному договорі з дотриманням норм і гарантії, передбачених законодавством, генеральною та галузевими (регіональними) угодами. Якщо колективний договір на підприємстві, в установі, організації не укладено, власник або уповноважений ним орган зобов'язаний погодити ці питання з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим

представником), що представляє інтереси більшості працівників, а в разі його відсутності – з іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом.

Конкретні розміри тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок робітникам, посадових окладів службовцям, а також надбавок, доплат, премій і винагород встановлюються власником або уповноваженим ним органом з урахуванням вимог, передбачених частиною 2 цієї статті.

Власник або уповноважений ним орган чи фізична особа не має права в односторонньому порядку приймати рішення з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені законодавством, угодами, колективними договорами.

Оплата праці працівників здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються власником або уповноваженим ним органом після виконання зобов'язань щодо оплати праці.

РОЛЬ ТА ЗАВДАННЯ ПРОФСПІЛОК У ПРОЦЕСІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

У рамках дансько-українського проекту творчим колективом із складу його учасників завершено дослідження «Роль та завдання профспілок у процесі децентралізації влади в Україні».

ДОСЛІДЖЕННЯ

Також учасниками проекту проведено анкетування членів профспілок з усіх регіонів України. Його результати та остаточний текст дослідження, підготовлений на основі матеріалів творчого колективу проекту, було узагальнено Інститутом

профспілкового розвитку та внесено на розгляд четвертої Національної конференції у м. Дніпро, що відбудеться 12–13 вересня.

На основі отриманих результатів розроблено проект Резолюції четвертої Національної конференції, опублікований нижче для ознайомлення та внесення пропозицій.

ДО СКЛАДУ ТВОРЧОГО КОЛЕКТИВУ ВВІЙШЛИ:

Лілія ГУСЕЧКО – завідувач відділу Профспілки працівників оборонної промисловості України

Ольга КУРІНЬКО – голова Полтавської обласної організації профспілки працівників хімічних та нафтохімічних галузей промисловості

Геннадій МИРОШЕНКО – голова Городнянської районної організації профспілки працівників освіти і науки, Чернігівська область

Андрій ОЛІЙНИК – завідувач відділу Львівської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я

Тетяна ПОБЕРЕЖНА – голова Вінницької обласної організації профспілки працівників культури

ДЛЯ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ТА ПРОПОЗИЦІЙ

ПРОЕКТ РЕЗОЛЮЦІЇ четвертої Національної конференції (13 вересня 2017 року, м. Дніпро)

Відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» відбувається активний процес формування спроможних територіальних громад, в якому профспілки мають брати активну участь з метою покращення добробуту і соціально-економічного захисту людей.

Мета Національної конференції – обмін думками та науковою інформацією, узагальнення результатів досліджень щодо теоретичних, методологічних і практичних підходів до формування ведення соціального діалогу під час проведення реформи щодо децентралізації влади між органами державного управління та місцевого самоврядування і профспілками.

На початковій стадії реформа щодо децентралізації влади, що забезпечує перерозподіл власних повноважень, переосмислення ролі громади у здійсненні місцевого самоврядування, наражається на певні складнощі: недостатність нормативно-правової бази, набуття створеними ОТГ незвичних функцій управління бюджетними закладами і організаціями, ведення соціального діалогу на місцевому рівні, відповідальність за економічну стабільність громади та ін. Водночас нечітко сформульована концепція профспілкової участі у здійсненні регіональної політики під час проведення реформи децентралізації влади.

Уперше питання діяльності профспілок під час проведення реформи щодо децентралізації влади в Україні було визначено в проектному документі Федерації профспілок України і Данської профспілки ЗФ «Посилення внеску профспілок у забезпечення гідної праці, захисту прав працівників та демократизацію в Україні». У січні 2015 року завдяки данським колегам вдалося дуже вчасно розпочати підготовку фахівців з профспілкової роботи, яку необхідно проводити на рівні області, району, міста.

На жаль, профспілкам, їх організаціям та об'єднанням не вдалося спрацювати на випередження та забезпечити розробку стратегічних змін у профспілковому русі.

Сьогодні як на різних рівнях влади, так і в профспілках України існує розуміння важливості невідкладного вирішення проблем у соціально-економічній сфері розвитку регіонів та системі управління територіальним розвитком держави. Ініційовані керівництвом держави реформи в сфері децентралізації вимагають цілої низки практичних кроків, законодавчих змін і адміністративних рішень. Необхідно зазначити, що розвиток регіонів останніми роками характеризується падінням за більшістю напрямів і показників, що є об'єктивною реакцією економіки на події в Україні і довкола неї. Профспіл-

ки неодноразово наголошували на тому, що в країні не досконала структура економіки регіонів, яка породжує низку проблем, що потребують вирішення в найближчій перспективі. Розвиток регіонів України сьогодні характеризується нестабільністю, погіршенням показників у промисловості, будівництві, зовнішній торгівлі, на ринку праці та в соціальній сфері. Ускладнення економічної ситуації в країні, дефіцит бюджетного ресурсу на підтримку регіонального розвитку спричинили загострення внутрішніх проблем кожного регіону та порушення міжрегіональних зв'язків. Зростає нерівномірність регіонів за рівнем розвитку, поглиблюється відсталість окремих територій. Серед основних причин такого становища – збереження збиткового характеру низки базових галузей, що вимагає додаткових зусиль для підтримки конкурентоспроможності регіональних виробників та експортерів; надмірна залежність базових галузей від кон'юнктури зовнішніх ринків збуту при недостатній розвиненості внутрішнього ринку; наявність у товарній структурі виробництва більшості регіонів значної частки продукції з низькою доданою вартістю; недостатня орієнтованість регіональних виробників на кінцеве споживання; незбалансована структура енергозабезпечення внаслідок постійного зростання обсягів використання паливно-енергетичних ресурсів підприємствами вугільної, металургійної, машинобудівної та хімічної галузей; висока дотаційність закладів охорони здоров'я та освіти, нерозвиненість регіональної сфери обслуговування.

Профспілки, підтримуючи процеси децентралізації як шлях до демократичних змін, не всюди змогли забезпечити свою участь у цьому процесі щодо забезпечення захисту трудових і соціально-економічних прав членів профспілок.

Спільними є рекомендації ФПУ щодо вирішення окремих проблемних питань у сфері праці та діяльності профспілкових організацій у умовах децентралізації влади, коли головна відповідальність за роботу на місцевому рівні покладається лише на первинні профспілкові організації, які заздалегідь не підготовлені до активного залучення до цих процесів.

Першочерговим завданням профспілок і профорганізацій всіх рівнів має стати подальша співпраця з органами місцевого самоврядування та громадою в питаннях забезпечення стабілізації розвитку регіонів, що має упередити подальше падіння економіки регіонів, вжиття організаційних заходів щодо зменшення залежності від непередбачуваних коливань і впливу чинників неекономічного характеру; започаткування глибинних зрушень у структурі економіки регіонів та зменшення їх монофункціональ-

ності, розвитку нових видів економічної діяльності, стимулювання малого і середнього підприємництва, оптимізація товарної структури виробництва.

Учасники Національної конференції наголошують, що сьогодні рівень системності реформ регіональної політики є недостатнім. Зокрема, задекларовані зміни не завжди обґрунтовані, система державного управління залишається непрозорою, діалог між владою, бізнесом, громадою та громадськими організаціями ще не вибудовано, а дії влади часто безсистемні. Протиріччя «центр – регіони» існує і в нинішній системі, яка має забезпечувати відхід від диктату центра. Українській громаді необхідно шукати шляхи вирішення питання балансу інтересів громади, регіону, держави, які так і не стали рівноцінними суб'єктами регіональної політики. Пріоритети реформування регіональної політики повинні бути спрямованими на підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів і забезпечення їх економічної стабільності та безпеки, і як наслідок, зростання добробуту кожного громадянина.

Успіх започаткованої реформи щодо децентралізації влади в питаннях регулювання економічного регіонального розвитку залежатиме від можливості самих регіонів підтримувати стійку економічну динаміку навіть в умовах безпрецедентного тиску негативних макроекономічних явищ, яку можна забезпечити при повноцінному соціальному діалозі всіх учасників.

Враховуючи необхідність якнайшвидшого вирішення зазначених питань, учасники конференції вважають за доцільне:

1. Звернутися до органів та суб'єктів права законодавчої ініціативи щодо внесення змін та доповнень до чинного законодавства України, що регулюватимуть відносини профспілок та територіальних громад.
2. Вважати пріоритетним збереження галузевого принципу побудови профспілкових організацій та його вдосконалення, що відповідає вимогам часу.
3. Забезпечити безумовне виконання Генеральної, територіальних і галузевих угод, колективних договорів.
4. Створити на усіх рівнях асоціації профспілок промислового комплексу й профспілок бюджетної сфери та висувати своїх представників на місцевих виборах до складу ОТГ.
5. Ініціювати створення Спільного представницького органу при ОТГ для вирішення питань соціально-економічного характеру, недопущення заборгованості із заробітної плати на підприємствах, які зареєстровані в ОТГ, додержання правил охорони та безпеки праці, норм трудового законодавства тощо.

6. З метою налагодження соціального діалогу та забезпечення повноцінного функціонування створити в ОТГ міжгалузеві координаційні ради профспілок з наданням їм статусу юридичної особи.

7. Налагодити тісну співпрацю з органами влади територіальних громад, поглибити діалог з представниками системоутворюючих підприємств, при цьому максимально врахувати інтереси всіх суб'єктів регіональної політики, зміцнення соціального партнерства профспілок між владою та бізнесом і сприяти створенню підґрунтя для реалізації реформи децентралізації та формування повноцінної економічної, фінансової та безпекової складової процесу децентралізації влади з урахуванням принципів економічної свободи, фінансової стійкості, сталої безпеки територіальних громад.

8. Забезпечити ефективну дію соціального діалогу та соціального партнерства у відносинах з органами виконавчої влади.

9. Забезпечити представництво профспілок в новостворених ОТГ із захисту трудових, соціально-економічних прав та інтересів людини праці.

10. Забезпечити збереження колективно-договірних відносин у первинних профспілкових організаціях та територіях ОТГ.

11. Підвищити інституційну спроможність профспілок шляхом участі в роботі громадських рад.

12. Вивчити та запровадити позитивний міжнародний досвід у просуванні реформи щодо децентралізації та ведення соціального діалогу між профспілками та органами місцевого самоврядування.

13. Підготувати профспілкових працівників, які б володіли необхідними знаннями для роботи на місцях, саме з урахуванням можливих викликів у наданні послуг з налагодження роботи в ОТГ.

14. Створити платформу е-петицій до Президента України, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України в питаннях удосконалення роботи ОТГ.

15. Створити об'єднання профспілок промислового комплексу, бюджетної сфери та сфери обслуговування в межах декількох ОТГ.

16. Своєчасно реагувати на порушення прав профспілок з боку ОТГ та повідомляти про них Федерацію профспілок України.

17. Звернутися до профспілки ЗФ з пропозицією щодо продовження співпраці з ФПУ для подальшого обміну досвідом у запровадженні реформ та участі профспілок у цьому процесі.

18. Федерації профспілок України розробити правову, організаційну, економічну та фінансову концепцію розвитку профспілкового руху в новостворених ОТГ.

Інститут профспілкового розвитку

ВІДГУК

«ЖАР І ХОЛОД»: ЦІКАВЕ ЖИТТЯ НЕОРДИНАРНИХ ОСОБИСТОСТЕЙ

Нещодавно вийшла з друку книга «Жар і холод» нашого колеги з м. Вінниці Олександра Сітара – заступника голови Вінницької обласної профспілки машметалобудівного комплексу та суб'єктів різних форм власності і підприємництва (ВОП «Машметалбізнес»).

Олександр Сітар пропрацював на посаді голови профспілкової організації більше 30 років, створивши обласну організацію профспілки. У книзі, за словами самого автора, йдеться про його рід, рідні хутір, село і місто, близькі й далекі краї, куди його закидала доля, життя тодішнє і теперішнє. Насамперед, варто зазначити, що спогади автор виклав мовою простих людей, а тому вони зрозумілі і легко сприймаються читачем. Автор цікаво оповідає не тільки про себе та своїх рідних, а й про широке коло людей, різних за зайнятими посадами, професіями, з якими йому випало працювати, спілкуватись. Характерною рисою цих спілкувань було не вирішення особистісних корисливих інтересів, а, частіше, допомога іншим у життєвих колізіях. Анатолій Подолинний, член Національної спілки письменників України, кандидат філологічних наук, пише у передмові книги: «Не будемо тут переповідати зміст усіх цих спогадів, скажемо лише, що на крутих віражах життя, з його напівпригодницькими і напівфантастичними подіями, Олександр Сітар продемонстрував фізичну та духовну витривалість і як селянський син добре «тримав удар», почувачи себе здебільшого переможцем».

У післямові Леонід Пастушенко, заслужений журналіст України, член Національної спілки письменників України так відгукується про цей твір: «Коли читаєш цю книгу, то здається, що сама Доля вибрала саме його, щоб провести крізь сутінки тієї влади й способу життя, і щоб згодом він із чистою совістю зміг усе розповісти і нам. Єдине, чого не можеш уникнути, читаючи його живу образну мову, це жаль за тим, що він узявся за перо уже на схилі віку. У ньому жив і живе письменник високої духовної проби. Тож прошу цей відгук на рукопис його книги «Жар і холод» вважати моєю рекомендацією Олександра Сітара для вступу до обох творчих спілок України».

Іван АРТЮХ,
голова Луганського обкому профспілки
«Машприлад» України,
заслужений працівник профспілок України

Спогади автор виклав мовою простих людей, а тому вони зрозумілі і легко сприймаються читачем.

З ВІДКРИТИМ СЕРЦЕМ ДО ТИХ, ХТО ПОРУЧ

Безмежна долина полів розстеляється килимом і сягає туди, в далекий край дитинства. А там – мама, Ніна Михайлівна, і тато, Юрій Миколайович, який уже пішов у невідому далечинь, всім добрим людям насіявши так багато щедрості, що вистачає її на багато-багато років...

ЛЮДИ

Родину Бернацьких щиро шанували у Стріхівцях, що на Ярмолинеччині, йшли до них по добре слово і пораду.

А вони щедрі й привітні не тільки до родичів, а й до всіх, хто до них звертався. І батьки вони ідеальні. Купали ревно своїх дітей у любові та достатку. Ще змалечку за своїх Віктор від батьків істину: «Ми всі вчимося не для школи, а для життя».

Ось так і вирушив на широку життєву стежину директор Хмельницького музичного училища ім. Владислава Заремби Віктор Бернацький. Ніколи не зраджував ні маминій, ні батьковій пораді, завжди теплим і добрим словом згадує всіх жителів Стріхівців, які дотепер щиро вітають його як сина Бернацьких.

Було в житті у Віктора Бернацького всього багато: і Стріховецька школа, і здобуття музичної освіти, і служба в Збройних Силах. Та найбільше спогадів, коли заочно навчався у Київському університеті культури і мистецтв та Хмельницькому університеті управління та права, працював артистом у Київському театрі опери, викладачем у Хмельницькій школі мистецтв, співав у муніципальному хорі обласного центру. А опісля працював 12 років поспіль у Хмельницькому музичному училищі викладачем музичного співу.

На посаді директора Віктор Бернацький об'єднав навколо себе колектив однодумців, спаяний однією ідеєю і метою.

Коли декілька років тому постало питання, кому очолити колектив училища, двох думок не було: тільки Віктору Юрійовичу Бернацькому – ініціативному, цілеспрямованому та наполегливому, «тертому» в освітанських буднях.

«Наше училище – єдиний академічно-мистецький заклад на Хмельниччині, завданням якого є музично-педагогічна діяльність та інтеграція у Європейський культурно-мистецький простір, – розповідає Віктор Бернацький. – І я дуже радий, що з року в рік воно посилює свої лідерські позиції у музично-педагогічній освіті та виконавстві України».

Про це також свідчать результати участі студентів у музичних конкурсах різних рівнів. Зокрема, всеукраїнських та міжнародних, де вони виборюють призові місця. Навчальний заклад можна назвати, без перебільшення, центром особливо обдарованих молодих людей. На видному місці в училищі грамоти й почесні грамоти обласної ради, міського голови, управління культури тощо за сумлінну працю в галузі педагогіки, розвиток музичного мистецтва, підготовку

та виховання студентської молоді.

Душу і серце віддають своїм вихованцям викладачі від Бога, ветерани училища Марія Кульбовська, Євеліна Широкова, Антон Шандра, Валерія Разумова, Елеонора Левіатова, Віктор Супрунов, Раїса Рашина, Олександр Левчук та ін.; молодші педагоги Тетяна Круліковська, Ганна Панкова, Михайло Добринчук, Наталія Бородавко, Ігор Галкін, Олександр Гуцал та ін. Директор називає їх своєю родиною. Гордістю училища є його випускники – відомі композитори, лауреати Шевченківської премії, народні артисти України Володимир Тройський, Віктор Камінський, Ірина Алексійчук, Олександр Яковчук, Микола Балема, Валентина Степова, Михайло Дідик та ін. Віктор Юрійович не боїться відповідальності, вимогливий і справедливий, його серце завжди відкрите до тих, хто з ним працює поруч, – так характеризують його колеги. В успіхах колективу училища велика заслуга профкому, який очолює Наталія Леонідівна Малютіна.

Валерій МАРЦЕНЮК

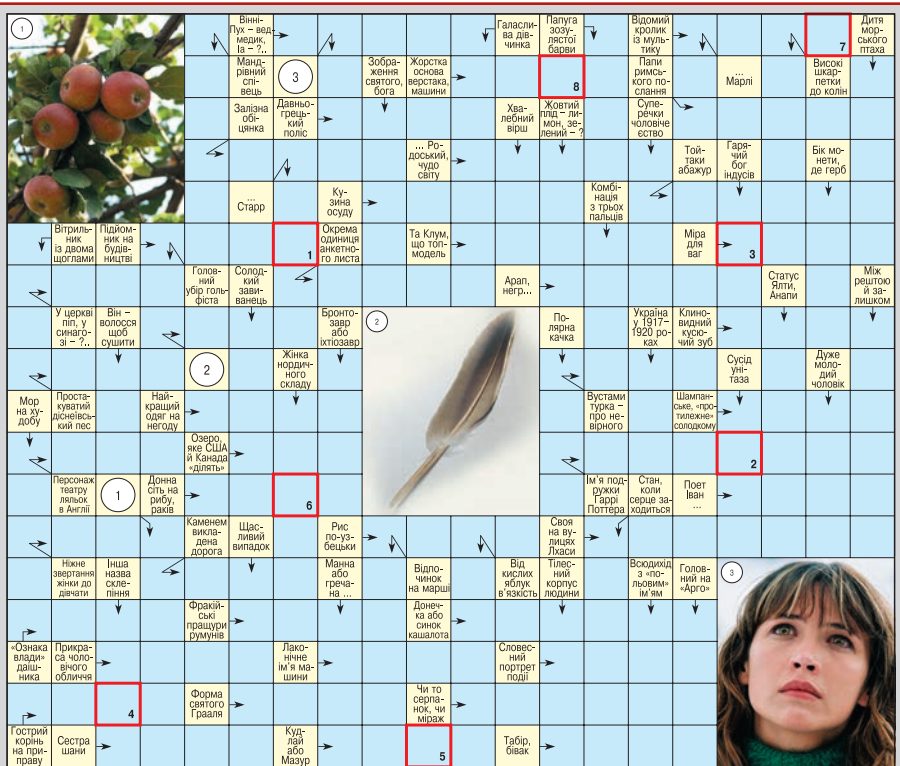
СКАНВОРД

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявилось.

До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

Перша «ракетка» України
Еліна Світоліна стала
переможницею турніру
Жіночої тенісної асоціації
(WTA) Premier 5 Rogers Cup
у Торонто (Канада) і посіла
рекордну, 4-ту, сходинку
у світовій класифікації.

НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ СЕРЕД ЛІКАРІВ – ВІЦЕ-ЧЕМПІОНИ СВІТУ 2017 РОКУ!

ЗНАЙ НАШИХ!

8–16 липня у невеликому курортно-му містечку Леоганг в Австрії проходив XXIII чемпіонат світу з футболу серед лікарів. Понад 1000 медиків взяли участь у змаганнях у складі своїх збірних з 20 країн світу, які представляли 5 континентів. Серед учасників – команди таких провідних футбольних країн, як Аргентина, Бразилія, Велика Британія, Мексика, Ірландія, Німеччина, Росія, Чехія, Швеція, Україна...

За інф. «ПВ»

У рамках мондіалу відбувся розіграш двох почесних трофеїв – Morell Cup (формат 11:11, лікарі віком 25–45 років) і Vogel Cup (формат 7:7, лікарі старше 45 років). Після жеребкування основна команда українських лікарів потрапила в групу з командами Швеції, Канади та Південної Кореї, а команді «Мастерс» (лікарі 45+) випало грати з представниками Бразилії, США і Німеччини. «Мастерси» пройшли груповий етап із 100% результатом: в активі українців перемоги над Німеччиною – 4:0, над Бразилією та США – з однаковим рахунком 5:2. Тим часом основна команда перемогла збірні команди Південної Кореї (5:0) та Канади (2:1), але поступилась Швеції – 1:2. За результатами групового етапу обидві наші збірні вийшли до чвертьфіналів, де основна команда потрапила на збірну лікарів Каталонії. До речі, засновник чемпіонатів світу серед лікарів, відомий на весь світ лікар-пульмонолог професор Ферран Морель якраз є каталонцем, а стиль гри каталонців нагадує стиль всесвітньо відомої професійної команди з їхньої столиці – «Барселони». Утім, матчі плей-оф проходили в умовах постійних злив, футбольні поля стали вогкими і важкими для гри, тому на перший план вийшли бійцівські якості команд, в чому наші хлопці виявилися кращими. Навіть граючи у меншості останні 20 хвилин, вони перемогли каталонців 1:0 (вирішальний гол забив судмедексперт з Києва Віктор Черненко).

Команді «Мастерс» на цьому етапі змагань випало грати з представниками Великої Британії. Британці, які вважають себе родоначальниками футболу, завжди дуже відповідально готуються до світових чемпіонатів, наймають професійних тренерів, влаштовують кастинги із сотень лікарів-футболістів. Однак їм уже не раз доводилося мати справу з майстерними українськими футболістами, тож, зрозуміло, були дещо розчарованими результатами жеребкування. І недарма – переконлива перемога українців 4:1.

У півфінальному поєдинку на основну команду лікарів України чекали кривдники з групового етапу – збірна Швеції. До слова, ця команда – фіналіст Чемпіонату світу 2016 року, у складі має 7–8 гравців, що пограли на професійному рівні в різних лігах своєї країни. А Олаф Гутерстам має в активі навіть дві зустрічі за національну збірну Швеції! Цьогоріч він двічі розписався в наших воротах на груповому етапі і став кращим бомбардиром турніру. Але наші хлопці вирішили повернути борг шведам сповна: два тайми суцільної боротьби, пресинг, п'ятеро травмованих гравців і Україна в історичному фіналі, а переможний гол на рахунок хірурга-стоматолога з Одеси Юрія Овсяннікова.

Вінцем турніру стала фінальна зустріч основної команди, де на нас чекала збірна Чехії – фіналіст останніх п'яти світових першостей, чемпіон світу 2015–2016 років. А на цьогорічному мондіалі чехи до вирішальної гри підійшли з «0» у графі пропущених м'ячів. Українці ж дісталися фіналу з травмованим основним голкіпером, чотирма гравцями основного складу, але неймовірним бажанням перемогти. Перші хвилини фіналу показали, що ми не тільки можемо на рівних грати з чехами, а й доминувати, але футбольні правила ніхто не відмінює – не скориставшись виходом один в один і не забивши гол, українці отримали в свої ворота 11-метровий удар. Так, рефері помилився – повторили засвідчили, що порушення правил було до штрафного майданчика.

Але збірна України далі вимушена була відіграватись, і наші хлопці не склали зброї, останні сили кинули, щоб вразити ворота чехів. А натомість на останніх хвилинах ще двічі пропустили. Утім, попри поразку 0:3, полишали поле вони з високо піднятою головою, під аплодисменти

місцевих уболівальників і численних лікарів з багатьох країн світу.

Україна може пишатися своїми лікарями: до Неньки прибули два почесних трофеї з Австрії – срібний Morell Cup та бронзовий Vogel Cup. А ще лікар-онколог з Дніпра Артема Джанджулію було визнано кращим півзахисником турніру. ГО «Всеукраїнське об'єднання «Українська футбольна асоціація медиків» висловлює подяку всім уболівальникам, усім, хто підтримував команду в Україні і по всьому світі, а також партнерам об'єднання – зокрема, Київській міській профспілці працівників охорони здоров'я та компанії «Фармак». І низько вклоняється нашим воїнам – усі перемоги для них. Також наші лікарі-футболісти сподіваються, що попереду на них чекають ще більші перемоги і досягнення. А з ними у це вірить і вся Україна.

(За матеріалами статті дитячого хірурга Євгена Слепова та прес-служби ГО «ВО УФАМ»)

Фото Сергія Гамзіна

Список лікарів закладів охорони здоров'я м. Києва – срібних призерів чемпіонату світу з футболу серед лікарів:

Олександр Балицький – к.м.н., лікар-невролог, Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця;
Віктор Строкоус – лікар-анестезіолог Київської міської клінічної лікарні № 6;
Сергій Шамраєв – д.м.н., професор, лікар-уролог Інституту урології НАМН України;
Сергій Данчук – лікар-нейрохірург Київської міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги;
Антон Степура – лікар-кардіолог Національного наукового центру кардіології ім. Н.Д. Стражеска НАМН України;
Максим Сабадаш – к.м.н., лікар-уролог Інституту урології НАМН України;
Олександр Коршак – лікар-хірург Національного інституту експериментальної хірургії і трансплантології ім. О.О. Шалімова НАМН України;
Богдан Гуменик – лікар-стоматолог Стоматологічної поліклініки Святошинського району м. Києва;
Юрій Овсянніков – лікар-стоматолог Стоматологічної поліклініки Святошинського району м. Києва;
Андрій Камінський – лікар-нейрохірург Київської міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги;
Віктор Корнієнко – лікар-дерматовенеролог ТМО «Дерматовенерологія».

ВЕСЛУВАННЯ

ХМЕЛЬНИЧАНКИ ЗАМКНУЛИ ЧІЛЬНУ ТРІЙКУ

У смт Добротвір Львівської області 14–16 липня пройшли Всеукраїнські зональні змагання з веслування на байдарках і каное «Стрімкі човни» (західна зона). У боротьбу за нагороди вступили 250 юних спортсменів у складі 24 команд.

Валерій МАРЦЕНЮК,
спеціально для «ПВ»

У змаганнях взяли участь юнаки та дівчата 2001–2002 та 2003–2004 років народження, які представляли сім західних областей нашої держави – Волинську, Львівську, Івано-Франківську, Тернопільську, Хмельницьку, Чернівецьку та Рівненську. Як зазначали учасники заходу, змагання проходили на високому організаційному рівні, у запеклій безкомпромісній боротьбі. Тому призіві місця вибороти було не легко. Однак вихованці Хмельницької ДЮСШ № 2 все ж завоювали право зійти на п'єдестал пошани. Так, серед дівчат 2003–2004 р. н. на дистанції 200 м у каное-двійці першість дісталась Ярині Башцак та Вікторії Яцковій з Івано-Франківська, друге місце посіли Христина Осипчук та Ангеліна Хоменко зі Львова, а замкнули чільну трійку вихованки хмельницької ДЮСШ № 2 Анастасія Дежицька (тренер Микола Кушта) та Анастасія Губай (тренер Вадим Хомич).

«ІРПІНСЬКИЙ ПАРНАС»

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА II ПІВРІЧЧЯ 2017 РОКУ!

Вартість передплати на півріччя становить:
– газета «Профспілкові вісті» – **92,88 грн** (передплатний індекс – 22152);
– журнал «Бібліотечка голови профспілкового комітету» – **38,40 грн** (передплатний індекс – 22909).

ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ПІДПРИЄМСТВО «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НАДАЄ ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ВИГОТОВЛЕННЯ:

- ❖ брошур;
- ❖ буклетів;
- ❖ методичок;
- ❖ листівок;
- ❖ календарів;
- ❖ папок;
- ❖ книг.

РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМНИХ ОГОЛОШЕНЬ:

- у друкованих виданнях («Профспілкові вісті», «Бібліотечка голови профспілкового комітету»);
- на нашому сайті www.psv.org.ua.